

AVSTRIJSKI NAZIJI SE MORAJO POKORITI POVELJEM

AVSTRIJ. NOTRANJI MINISTER JE ODLOČNO POVEDAL, DA NE BO NIČ S POHODOM PROTI DUNAJU

Notranji minister bo dovolil nošnjo nazijskih znakov. — Tudi proti pozdravu "Heil Hitler!" ne bo nastopil. — Švicarsko časopisje smatra Schuschnigga za "premaganega zmagovalca". Ako se avstrijski kancler ne bo hotel Hitlerju ukloniti, bo moral resignirati.

DUNAJ, Avstrija, 2. marca. — Avstrijski notranji minister Seiss-Inquart, katerega je moral kancler Schuschnigg na Hitlerjevo zahtevo sprejeti v svoj kabinet, je podal danes zelo značilno izjavo.

— Niti na misel mi ne pride snovati kak upor proti sedanjemu avstrijski vladi. Baš nasprotno. Od vseh Avstrijcev zahtevam najstrožjo disciplino. — Uporniško gibanje, — če ga smem tako imenovati, — je najbolj razvito na Štajerskem. Bil sem v štajerskem glavnem mestu in se na lastne oči prepričal o razmerah. Prepričal sem se pa tudi in uverjen sem, da se bodo narodni socialisti na Štajerskem brezpogojno pokorili mojim poveljem.

Pozneje je rekel časniškim poročevalcem, da se je "pohod proti Dunaju" povsem zvedel. Ljudje so začeli uvidevati nesmiselnost svojega sklepa in prišli do zaključka, da je najboljša, če že vsaj za nedoločen čas tako ostane kakor je.

Ni pa dosti manjkalo, da prejšnjo nedeljo niso izvedli štajerski nacionalisti svojega sklepa. Šele ko je dospela v Gradec zvezno vojaštvo in so začela krožiti nad mestom težka bombna letala, so se ljudje prepričali, da se vlada ne šali.

Dasi je Seiss-Inquart štajerskim nazijem zabijal, da se morejo brezpogojno pokoriti vsaki njegovi odredbi, jim je vendar dal prejšnje koncesije. Tako smejo naprimer tudi v bodoče paradiirati v nazijskih uniformah in se pozdravljati s klicem — "Heil Hitler!" Otroci v ljudskih šolah smejo peti nemške nacionalistične pesmi, in zborovanja nazijev niso prepovedana.

ZENEVA, Švica, 2. marca. — Navzlic temu, da se je avstrijski kancler Schuschnigg v svojem govoru, ki ga je imel zadnji četrtek pred avstrijskim državnim zborom, odločno zavzel za neodvisnost in nedotakljivost avstrijske republike, prevladuje v tukajšnjih diplomatskih krogih prepričanje, da so dnevi njegovega režima šteti.

Tudi časopisje je istega mnenja. Socijalistično glasilo "Travail" naprimer piše:

— Schuschnigg je skrajno pogumno govoril ter je skušal ohraniti avstrijskemu narodu zadnje ostanke njegove neodvisnosti. Toda zdi se, da je za reševanje že prepozno. Drugačna bi bila stvar, če bi bil za Schuschniggom strnjen ves avstrijski narod, kar pa seveda ni. Avstrijski kancler je takega mnenja, avstrijski na .ji pa drugačnega.

— Vsek se moti, — je rekel neki dober poznavalec razmer, — ki misli, da bo Hitler prenehal s svojo propagando. Propagiral bo še bolj vztrajno kot je dosedaj. Ako se mu Schuschnigg ne bo hotel pokoriti, bo dobil iz Berlina nadaljni ultimatum. In ta ultimatum bo zadnji. Schuschnigg ne bo kazalo drugega kot vkloniti se ali pa resignirati. Možak bo najbrže resigniral. V tem slučaju bo postavil Hitler na krmilo Avstrije moža, ki bo igrača v njegovih rokah.

'Nemčija ščiti vse Nemce po svetu'

IZ ŽIVLJENJA D'ANNUNZIJA

Krvavenje na možganih je povzročilo njegovo smrt. — Še po smrti je držal pero v rokah.

RIM, Italija, 2. marca. — Gabriele d'Annunzio je sinoči ob 8.05 umrl vsled krvavenja na možganih v svoji vili ob Gardskem jezeru, kjer je živel kot puščavnik od Božica, 1920, ko je bila končana njegova pustolovščina na Reki.

Smrt je nastopila tako naglo, da njegova dekla, ki je bila edina tedaj v vili, niti ni mogla poklicati na pomoč.

D'Annunzio je bil največji italijanski pesnik najnovejšega časa. Pokopan bo v grobnici svoje družine v Pescari. Benito Mussolini se bo udeležil njegovega pogreba, ki bo zelo slovesen in na državne stroške.

D'Annunzio je bil že dalje časa bolehen, toda nikdo ni pričakoval tako hitrega konca, ker je bil močne narave in je do zadnjega pisal.

Ko ga je zalotila smrt, je sedel pri svoji pisalni mizi. Slabega se je že počutil od 6. zvečer, ko je pisal, toda s pisanjem ni prenehal. Ob osmih je imel drugi napad in je takoj nastopila smrt. Imel je samo še toliko časa, da je mogel pozvoniti svoji služkinji, ki je pa že našla svojega gospodarja mrtvega. Pričela je kričati, nakar so pritekli drugi uslužbeni. D'Annunzio je bil sklonjen čez svojo pisalno mizo in v resni roki je še vedno držal gosje pero, s katerim je navadno pisal.

Vilo so takoj zaprli za vse obiskalce, dokler niso prišle oblasti in kipar Minerbi, ki je napravil njegovo po-mrtno masko.

Obekli so ga v generalsko uniformo, ker mu je bil leta 1935 podeljen častni naslov generala zračne sile.

Kmalu je prišla novica o njegovi smrti v Rim, kjer so ravno obhajali velik karnival. — Kralj Viktor Emanuel je prejel to vest v svoji vili v San Rossore in je takoj brzojavno izrazil njegovi družini svoje sožalje. Mussolini je ravno večerjal s svojo družino, ko je bil po telefonu obveščen o pesnikovi smrti.

D'Annunzio je bil rojen 12. marca, 1863, torej bi bil star čez 75 let. Zadnja leta so se pri njem pojavljali znaki blaznosti, kar tudi potrjuje naslov, ki ga je dal svoji zadnji knjigi, namreč: "Le cento, cento e cento pagine segrete del libro di Gabriele d'Annunzio, tentato morire". (Sto in sto strani knjige tajnosti Gabriella d'Annunzia, ki namerava umreti.) Vatikan je postavil to knjigo na indeks in italijanska vlada jo je zaplenila.

REPUBLIKANCI NA ŠPANSKEM SO V STISKAH

Fašistična kavalarija je očistila hrib sovražnika. Vojni minister je oprostil duhovnikom nositi orožje.

HENDAYE, Francija, 2. marca. — Polkovnik Iturte Monasterio, ki poveljuje fašistični armadi južno od Teruela, je poslal svoje najboljša četa v hribe, da preženejo republikance, ki ogrožajo njihove postojanke ob cesti, ki pelje v Valencijo. Fašistična kavalarija je zavzela vas Aldehuelo, jugovzhodno od Teruela.

Fašistična poročila naznanjajo, da so fašisti očistili celo pokrajino med reko Guadalquivir in cesto, ki pelje v Valencijo, doli do reke Regajo de Camarena.

Kot pravi neko poročilo iz Burgosa, je bil brat generala Francisa, Nicolas Franco, imenovan za posebnega odposlanca v Lizboni. Angel Maguero pa po-ebni poslanik na Dunaju.

MADRID, Španija, 2. marca. Vojni minister Indalecio Prieto je naznanil, da je oprostil nositi orožje katoliške in protestantske duhovnike in verskim družbam, ki se po svoji vesti branijo iti v vojno.

Ta odredba je bila izdana skupno z naredbi, da se morajo prijaviti vojaškemu poveljstvu vsi mladeniči in moške od 19. pa do 30. leta. S temi novicami upa španska vlada pomnožiti svojo armado za 780.000 vojakov.

Moški, ki se po svoji vesti branijo nositi orožje, bodo mobilizirani v sanitetski zbor.

ZASLEDOVANJE VOHUNOV

Zvezni detektivji so večeraj nepričakovano zopet zasliševali Johanna Hoffmann, Guentelrja Gustava Rumricha in Ericha Glaserja, ki so pridržani v zaporih pod varščino — \$25.000, glede njihovega volunškega delovanja v šestem nadstropju zveznega poslopja. Časnikar-kim poročevalcem ni bilo dovoljeno z njimi govoriti.

Johanna Hoffmann je bila na parniku Europa nastavljen kot frizerka in med njeno prtljago so detektivji našli ključ do skrivne pisave. Rumrich je bil sergeant v ameriški armadi in je dezertiral, Glaser pa je služil pri ameriški infanteriji. Vsi trije so obdolženi, da so neki tuji državi prodajali tajnosti ameriške armade.

Zvezne oblasti pa tudi zaslišujejo nekega nemškega zdravnika, čegar ime pa ni bilo objavljeno. Že prej je bil enkrat v sličnem slučaju zaslišan.

KITAJCI SO SE UMAKNILI V ŠANSIJU

Japonci neprestano prodirajo ob železnici proti Rmeni reki. — Kitajci so uničili 325 japonskih aeroplanov.

HANKOV, Kitajska, 2. marca. — Armada generala Jenschana v jugovzhodnem delu Šansija se umika pred prodirajočo japonsko armado.

Ob Tatung-Pučov železnici Japonci stalno prodirajo proti strateško važnemu mestu — Tungvanu ob Lunghaj železnici na južni strani Rmene reke. Tungkvan je zelo utrjen in ima močno posadko. Kitajski poveljniki so uverjeni, da bodo mogli preprečiti Japoncem, da ne prebredejo reke.

Pred nekaj dnevi ste bili poslani dve kitajski diviziji čez Rmeno reko, da z boka in od zadaj napadejo japonsko armado, ki iz Honana sili v Šansi.

HANKOV, Kitajska, 2. marca. Zadnje mesece postaja kitajska zračna sila vedno močnejša. Posebno zadnje dni so Kitajci dobili veliko število hitrih aeroplanov, s katerimi bombardirajo japonske postojanke in skladišča.

Po poročilu zračne komisije so Kitajci od 13. avgusta pa do 31. decembra uničili 325 japonskih aeroplanov. V istem času so Kitajci potopili 20 bojnih ladij in transportov. Ena transportna ladja, ki je bila potopljena, je imela na krovu 10.000 vojakov, kateri so večinoma umrli.

Japonski aeroplan, ki je v nedeljo letel nad Čengčevom, je imel metalne plove v angleškem jeziku, da tuji takoj zapuste mesto, ker nameravajo Japonci bombardirati železnico v bližini mesta.

CHAUTEMPS ZOPET ZMAGAL

PARIZ, Francija, 2. marca. — Francoski senat je dal radikalno socijalističnemu Chautempsu kabinetu zopet zaupnico, ko je s 178 glasovi proti 68 glasovom sprejel njegovo delavsko predlogo.

Ministrski predsednik je za slučaj, da bi bila njegova predloga zavrnjena, zagrozil z odstopom. Chautempsu gre največ za to, da je njegova predloga čimprej sprejeta, ker je po stari sodnijski odločbi z 28. februarjem poteklo 7000 kolektivnih pogodb s francoskimi industrijami. Obe zbornici se glasovali za podaljšanje teh pogodb, da so delavcem zagotovili njihove pravice.

Senatna zbornica je sprejela Chautempsovo predlogo šele potem, ko je pristal, da bo iz svoje delavske predloge izločil določbo glede delavcev na kmetijah.

GOERING ZAPRETEL Z ZRAČNO SILO ZA SLUČAJ POTREBE

BERLIN, Nemčija, 2. marca. — Feldmaršal H. W. Goering je rekel, da bo nemška zračna sila mogoče prišla prvič do veljave za obrambo nemških manjšin izven nemških meja.

OBOROŽEVANJE NA MORJU

Združene države, Anglija in Francija se posvečujejo o zgradbi velikih bojnih ladij.

LONDON, Anglija, 2. marca. — Ameriški, angleški in francoski mornariški izvedenci so pričeli razgovorjanja, ako bi kazalo graditi velike bojne ladje, ker Japonska noče objaviti svojega mornariškega programa.

Razgovori, ki se vrše v vnanjem uradu, so tajni, toda od njih je odvisno, ako bodo te tri države izdale za povečanje svojih vojnih mornaric velikanske vloge denarja.

Iz zanesljivega vira prihaja poročilo, da so ameriški in angleški izvedenci prišli do spoznanja, da bodo gradili bojne ladje, ki bodo presegle 40.000 ton.

Po pogodbi iz leta 1936 so te tri države zavzele, da ne bodo gradile bojnih ladij nad 35.000 ton in križark nad 8000 ton. — Toda zaradi svoje obrambe bodo razveljavile to pogodbo in bodo pričele graditi mnogo večje bojne ladje.

Odvisno je samo od Japonske, ako bodo te tri države pričele graditi bojne ladje po 45 tisoč ton. Prej pa hočejo dognati, ako Japonska res gradi bojne ladje nad 40.000 ton, kot domnevajo mornariški izvedenci.

Po dosedanjih razgovorih je bilo dogovorjeno, da bo Anglija zgradila pet velikih mornariških trdnjav. Združene države ravno toliko in Japonska bo prisiljena, da zgradi ravno toliko velikih ladij. Nemčija bo sledila Angliji, Francija pa bo hotela biti enaka z Nemčijo. Rusija, ki je oznanila, da bo zgradila močno vojno mornarico, pa bo zgradila vojno brodogradilnico, da se zavaruje tako proti Japonski, kot proti Nemčiji.

EDEN BO IMENOVAN ZA POSLANIKA

LONDON, Anglija, 2. marca. — Kot pravi list "The Daily Sketch", so politični krogi pričeli delovati na to, da bo bivši vnanji minister Anthony Eden imenovan za poslanika v Washingtonu.

Kot pravi list, to imenovanje ne bo samo rešilo problema, ki

Goering je govoril ob priliki tretje obletnice vstanovitve nemške zračne sile ter je rekel, da je bila vstanovljena, da varuje mir, da "pa bo strašna v akciji," ako bo prisiljena do boja. Nato pa je Goering, ki je Hitlerjeva resna roka, rekel: "To bo strah naših sovražnikov."

Goering je rekel, da bo mogoče nemška zračna sila porabljena za varstvo nemških manjšin v tujih državah.

"Vsi ste slišali besede našega fuhrerja 20. februarja v državnem zboru, ko je rekel, da bo Nemčija pokroviteljica nemških manjšin in da z desetimi milijoni Nemcev ob naših mejah ne smejo slabo postopati brez kazni."

"Vi kot letalci veste, da bo mogoče prišel čas, da izpolnite besede našega fuhrerja."

"Brezmejna volja navdaja našo zračno silo. Kakor se zavzemamo za mir, se pri vsem tem tresemo v želji pokazati našo nepremagljivost."

"Želim ljudi iz železa, z voljo za akcijo in z brezbriznostjo mladosti."

Obletnico vstanovitve nemške zračne sile so obhajali na vseh vojaških letališčih z razbošenjem nemških vojnih zastav; nato pa so bile parade in govori, v katerih so častniki poudarjali pomen slavnostnega dneva.

BERLINSKI KARDINAL PRI PAPEŽU

RIM, Italija, 2. marca. — Papež Pij XI. je večeraj sprejel berlinskega nadškofa kardinala grofa Konrada von Preysingga v avdienco, kateri pripisujejo vatikanski krogi največjo važnost.

Ta obisk je najbrže v zvezi z govoricami, da bo bivši poslanik na Dunaju Franz von Papen v bližnji bodočnosti prišel v Vatikan, da prične s pogajanjmi, katerih namen bo poravnati spor med katoliško cerkvi in nazijsko Nemčijo.

Kardinal von Preysing bo skušal doseči, da bo prišel v Vatikan von Papen, predno bo Adolf Hitler obiskal Benita Mussolinija.

je nastal vsled Edenovega odstopa, temveč bo tudi velike važnosti za angleško-ameriške odnose.

List pravi dalje, da bo Eden dobil boljši vpogled v svetovni položaj, ako bo nekaj časa izven Evrope.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Saks, T. President J. Lupsha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

45th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Advertisement on Agreement

Za celo leto velja list za Ameriko
in Kanado \$6.00
Za pol leta \$3.50
Za četrt leta \$1.50

Subscription Yearly \$6.—

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVZEMŠI NEDELJ IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CHelsea 3-1242

NEKOC IN DANDANES

Večkrat se sliši pogovore naših ljudi, ki so se pred dvajsetimi, petindvajsetimi ali več leti priselili v Ameriko.

Tista prva in edina prekooceanska vožnja jim bo do smrti v živem spominu.

— Petnajst dni smo se cincali. Zdelo se nam je cela večnost. In prenočevali smo kar pokrižem kakor arestantje. Hrana pa — prašič bi erknil, če bi se z rilecem tiste brozge dotaknil.

Pred nekaj desetletji je bila prekooceanska vožnja v tretjem razredu, zares pravi križev pot. In spomin na tiste mukopolne dneve in noči je nekatere tako oplašil, da so sklenili: — Nikdar več!

Toda če bi imeli ti ljudje priliko ogledati si moderni parnik, bi enostavno ne mogli verjeti svojim očem.

O "tretjem razredu", ki se jim je tako vtisnil v spomin, ni nikjer nobenega sledu.

Potnik, ki si dovolj zgodaj zajame prostor, dobi v Tretjem razredu kabino, v kateri je sam gospodar. Ponavadi so pa kabine za dva, največ za štiri potnike.

Perilo na posteljah (prav ih posteljah—ne "kavalech") je vsak dan sveže, v vsaki kabini je tekoča gorka in mrzla voda. Vse kabine so umetno zračene.

Potniki Tretjega razreda obdružujejo v zračnih obednicah pri pogrnjenih mizah, hrana je izbrana in raznovrstna, ki mora zadoščati vsakemu okusu.

Družabni prostori se dajo primerjati družabnim prostorom vsakega najfinjšega newyorškega hotela. Igrišče na krovu, telovadnica in sploh vse udobnosti, ki si jih more predstavljati največji razvajenež. Izvežbani služabniki skušajo izpolniti brez godrnjenja vsako potnikovo željo.

Vožnja traja z nekaterimi parniki pet do šest dni, z nekaterimi osem do devet. Ti dnevi vam minejo kakor v prijetnih sanjah.

In na drugi strani nobenih sitnosti s prtljago. Sedete na ekspresni vlak, pa ste v enem ali dveh dneh v središču Slovenije — v beli Ljubljani.

Zatorej rojaki, če vam je spomin na neprijetno vožnjo edina zapreka, otrešite se vseh predsodkov, in če vam razmere le količkaj dopuščajo, se odpravite na pot ter obiščite po dolгих letih domovino.

Tak obisk vas bo telesno in duševno poživil ter vas bo navdal z novo močjo in energijo.

Vrnili se boste osveženi ter usposobljeni lažje prenašati skrbi in težave, ki vam jih nalaga vsakdanje življenje.

Denarne pošiljatve

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.55	Din. 100	Za \$ 6.35	Lir 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 12.70	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$ 19.05	Lir 300
\$ 11.65	Din. 500	\$ 29.50	Lir 500
\$ 23.00	Din. 1000	\$ 59.00	Lir 1000
\$ 45.00	Din. 2000	\$ 118.00	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

Izplačila v ameriških dolarjih

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.—	\$ 10.50
\$ 15.—	\$ 15.75
\$ 20.—	\$ 21.00
\$ 25.—	\$ 26.25
\$ 30.—	\$ 31.50
\$ 35.—	\$ 36.75
\$ 40.—	\$ 42.00
\$ 45.—	\$ 47.25
\$ 50.—	\$ 52.50

Prejemnik dobil v starem kraju izplačilo v dolarjih.

GUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Pod vaško lipo.

Piše kakor misli FRANK KERŽE

Vsaka družina v svoji hiši.

Vse se vrti, vse gre naprej. Ampak primeroma tako, kakor je bil tisti salun nekje v okolici Clevelanda. Če si se peljal iz mesta, je bilo zapisano: zadnja postaja za žejne. Če je pa kdo prišel od zunaj v mesto je videl na drugi strani napis: prva postaja za žejne. Tako vidimo, da je prvo in zadnje pravzaprav eno in tisto.

Enako je z napredkom. Kdor nazaduje, tisti tudi napreduje — v nasprotni smeri. Kakor ste gotovo brali, je naš kongres vzprejel dve milijardi za zgradbo delavskih hiš. Da rabimo novih hiš, o tem ni nobenega dvoma. Toliko se govori o bogati Ameriki, ampak nikjer na svetu ni toliko podrtih, kakor jih je tukaj. Cela mesta sestojijo iz samih barak, katere imenujemo v navadnem življenju hiše.

Ko sem prvič gledal ameriška mesta, sem se čutil temn, kar velja pri nas za hišo. Zunanje tanke planke, vmes znani "two by four" na drugi strani nekaj namazane malte — pa je hiša. V stari domovini so najrevnejši med revnimi imeli lesene bajte, ampak ne take, kakor v Ameriki. Stene so bile iz čez pol prežganih debel, da je bilo v resnici nekaj trdnega. Če bi tam kdo postavil tako hišo, bi rekli ljudje, da jo bo odnesel prvi dež.

Da rabi Amerika v resnici dobrih človeških stanovanj, to vemo vsi. Velika večina vseh mest obstoji iz take barakarije, da si človek ne more misliti drugega, ko gre mimo, kakor: ko bi vsaj prišel kak usmiljen ožen in pobral kar vse od kraja.

Človek, ki živi po teh barakah, je pred vsem delavec. Seveda ni to dobro, ne zdravo ali varno. Nikjer na svetu ne zgori toliko ljudi, kakor v Ameriki.

Zato je to postal problem prve vrste. V navadnih letih se je zmiraj kaj gradilo in postavilo. To je šlo vse do naše velike depresije. No, od tedaj se je do malega nehalo vse. Kar je imel delavec, je izgubil, kdor je obdržal, se mu polagoma vničuje. Zakaj ameriška baraka potrebuje večne oskrbe. Pusti danes dobro in čedno hišo recimo pet let, pa bo taka, da se je mora človek ustrašiti.

Zato so modri možje v Washingtonu sklenili, da bodo pomagali, da pride delavec v nove zgradbe. Dve milijardi denarja ni malo in se res lahko dosti sežida. Seveda ne vsega. Zakaj kdor bi hotel barakarijo odpraviti samo iz New Yorka, bi rabil kakih petdeset milijard.

Delajo načrte zdaj, kako bi se največ dobilo za ta denar. No, in takoj v začetku so resne težave, katere bo težko premagati. Vzamem primeroma. Na Angleškem velja zidana hiša petih sob okoli \$1600. Prosimo: ne baraka, ampak fino delana hiša, kakršnih smo bili navajeni v stari domovini. Če bi v Ameriki hoteli postaviti enako hišo, bi veljala nad štiri tisoč dolarjev. In še to samo tedaj, če bi se jih zidalo na stotine ob enem.

Kaj je vzrok? Pravijo, da visoke delavske plače. To je res, zakaj tukaj imamo to čudno navado, da dobe ene vrste delavci več na dan, kakor drugi na teden. Ampak niso samo plače — pred vsem je material in pa dobiček, katerega hoče napraviti tisti, ki prevzame delo. Kdor je kdaj kupoval les v Ameriki, tisti ve, da se za deset dolarjev lesa prinese lahko v naročju.

Pa če pojde vse na veliko, kakor pravijo, se bo dalo napraviti malo ceneje. Vzemimo eno primero, da bomo videli, kakšna nebesa bodo za delavca, ko začne s kongresno podporo postavljati hiše. Kdor ima količkaj izkušnje s tem, tisti ve, da je treba pred vsem imeti lot, kateri mora imeti vse: vodo, plin, kanalizacijo, cesto, pločnik in drugo. Kako se vse to zdraži, vam povem lahko iz lastne izkušnje. Pred leti sem kupil lot za tisoč dolarjev. Ker je bil na vlogu, je prišla najprej na vrsto ena cesta z vsem, kar pride vanjo. To je bilo okoli en tisoč petsto dolarjev. Z vsakim izboljšanjem so prihajale večje takse, ker je bila uradno vrednost višja. Pred petimi leti so se poprijeli še stranske ulice. In bilo je novih tisoč dolarjev.

Šel sem na zemljiški urad, koder so mi povedali, da je lot cenjen zdaj uradno na dva tisoč dolarjev, potem bo pa še več. Vprašal sem jih, če mi dajo zanj, petsto — štiristo ali vsaj sto dolarjev — kaj mislite, da so ga hoteli?

Torej drag lot in naprave z vsem skupaj pomenjajo, da bodo najcenejše delavske hiše okroglo po pet tisoč dolarjev. In prodane bodo delavcu tako: deset odstotkov takoj, kar pomenja petsto dolarjev. Ostalih \$4,500 bo posojilo po pet in pol in sicer na dvajset let.

V teku teh dvajsetih let bo delavec plačal samih obresti \$2,750. Potem pridejo takse, o katerih bom govoril kasneje. Najnižje takse bi bile po sto dolarjev na leto, v resnici pa bi bile najbrž dvakrat boljše. Ampak vzamem zastran boljše, ga računa najnižje. Torej v teku dvajsetih let bo delavec plačal na takšah drugih \$2,000.

Za popravila moraš računati najmanj dva odstotka na leto, kar znaša dodatnih dva tisoč. Vodo, zavarovalnino in podobno vzamem za vseh dvajset let samo en tisoč.

Kdor bo tako srečen, da bo polnih dvajset let držal vse obligacije, tedaj bo plačal za svojo skromno hišo v tem času dvajset tisoč sedemsto petdeset dolarjev.

V tem pa ni še všteta poraba hiše same. Zakaj v Ameriki se ne zida, da bi stalo, kakor v starem kraju. Po dvajsetih letih, ko bo človek plačal vse, bo hiša taka, da ne bo imela skoro nobene cene na trgu. Vsaj so že hiše, zidane pred desetimi leti, take, da se nikdo ne cze v nje.

Koliko je vredno stanovanje take hiše? Od trideset do petdeset dolarjev, če je nova, malo več, ko se postara malo manj. Kdor more dobiti od take hiše skozi vseh dvajset let po \$35, je lahko srečen.

Po koliko bo pa delavec prišel rent, če jo kupi? Okoli šestdeset dolarjev na mesec.

Rad bi zdaj vedel, kje je tista velika pomoč — zakaj vsaj jaz je ne vidim nikjer. Vidim pa dodatne velike nevarnosti, zastran katerih bi svetoval vsakemu, da si stokrat premisli, predno gre v tako kupčijo.

Vzrok pa ni samo poprejšni račun, ampak še nekaj več. In ne eden, več jih je. Kakor veste, so vsa ameriška mesta in vasi tako do grla zadolžene, da se jih skoro ne vidi. Dolže se lahko na podlagi davčne moči, to se pravi: na podlagi taks na zemljišča in hiše. To je največji in najboljši vir vseh dohodkov. Mesto New York ima postavim letni proračun okoli šest sto milijonov dolarjev in osemdeset odstotkov vsega tega pride od zemljiških in hišnih taks.

In kako ti takšarajo zemljo? Vzamem v roke Times od zadnje nedelje in berem: lot, na lanskem taksah cenjen \$9,500 prodan za \$1500. Drugi: lot, cenjen za takšah \$15,000, prodan za \$2,500.

A to ni še vse. Mesto New York ima na rokah 35 tisoč tožba zastran previsoko odmerjenih taks. In naš "dobri" major La Guardia je naročil svojemu pravnemu oddelku, naj nikjer ne popusti, ampak povsod izsili tožbo. Se več: New York in par drugih večjih mest je poslalo svoje zastopnike v Albany z namenom, da dobe nov zakon, s katerim bodo davili tiste, ki imajo posestva. Na novo predloženi zakon zahteva, da vsak, ki ga pritoži, mora dokazati na podlagi vrednosti posestva v njegovi okolici, da je res previsoko taksiran.

Lumparija tega nameravanega zakona je ta: mesto oziroma vsakova uprava lahko zviša taksos vso vrednost kolikor jo je, ne samo za eno hišo ali parcelo, ampak za vse skupaj. In če bodo vsem zvišali recimo po dva tisoč, ne bo nikdo mogel dokazati, da je njegovo posestvo v primeri z drugimi cenjeno preveč.

Če si lastnik malega posestva, pa ti pride tako zvišanje, kaj moreš? Takse morajo biti ob gotovem času plačane, če ne. — V New Yorku izdajajo za vse neplačane takse posebne zadolžnice, ki nosijo po šest odstotkov. Kdor jo kupi, tistemu ostane posestvo, ako mu lastnik ne povrne.

Zli se mi, da je namen vsega nameravanega zidanja samo eden: da se vjame človeka, kateremu se potem vrsto let polagoma drgne vrv za vratom.

Ali si more delavec pomagati? Vprašam vas: kako? Če takširajo preveč trgovino, se jo zapre. Ako pride preveč na industrijo, ponokajo vse skupaj in gredo tje, koder se ložje živi. Vsak dan izgubi New York na ducate podjetij, ki gredo na vse strani, samo da uidejo taksam.

Takse na domove so največja krivica, ki jo more delati urejena človeška družba revnemu človeku. Zdrava hiša je tako potrebna za družino, kakor hrana, voda in zrak. In dokler ne bo zakona, ki bo preprečeval tako izkoriščanje človeškega doma, ne nasedite, tudi če vam kdo ponuja zastoj.

Nadaljni vzrok proti nakupu lastnega doma je velika nestanovitnost v Ameriki. Mislim nestanovitnost dela in zaščite. Ustanovila se je recimo pred leti nekje neka tovarna. Ljudje so dobili delo in mislili polagoma na svoj dom. Toda velika trustovska industrija je polagoma izpodjedla male — podjetje je zaprlo in čez noč je šlo vse: delo in dom. Kdor hodi kdaj po malih naselbinah sosednjega New Jerseyja, bo videl v vsakem bloku te žalostne nagrobne spomenike: tovarna zaprta, krog nje pa ulica za ulico hiš, ki polagoma razpadajo.

Mi smo bili v starem kraju navajeni živeti tako, da smo bili vse življenje v enem kraju. Kraj je imel gotovo stanovitost, ljudje svoj kruh, kakoršen je že bil.

Amerika nima stanovitosti. Danes ti nekaj tako lepo kaže, da se skoro ne moreš premagati. Delo ni daleč, nove hiše vabljive — kaj pa, ko bi udaril? Pa pride — in tako rad pride — od nekje neki vrag in ti trenutno zmeša vse račune.

In še ni vse. Recimo, da ti danes vse najbolje kaže. Mine pet ali več let — iz majhnih otrok postanejo večji. Kje so šole? Če je ljudska nekje bližje, imaš do višje nepravilike. Ni samo denar, ki ga človek težko pogreša, ampak pred vsem čas, ki ga izgublja otrok. Tudi meni se je zdelo lepo, ko sem prišel leta 1920 v Cleveland, da bi se naselil nekje v predmestju, če že ne na farmi. Pa vsaj v hiši, ki bi imela malo več sveta okoli. Kokoši, zelenje na vrtni, mogoče nekaj čebel — ali bi ne bilo to tisto, o čemur sanjam, odkar sem tukaj?

"GLAS NARODA"

pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

MAŠINA

Šestnajst ali sedemnajst let bo tega, ko sem med prohibicijo v neki newyorški beznici seznanil s čudnim ženskim stvarom. Običajno je bila v pisano kriolo, zelen opetelj, na glavi ji je pa tičal majhen tirolski klobuček z zelenim trakom in krivci. Običajno je sedla k zadnji mizi, uglasbila kitaro in začela peti: nemške, romunske, madžarske, italijanske popevke — kakršno je bilo pač poslušalstvo.

Slučajno sem zvedel, da je Slovenka, doma nekje od Kamnika, ki je v svoji nežni mladosti odšla v Egipt za srečo. Govorila je dobro angleško, nemško, francosko ter menda tudi arabsko in turško, in če se ji sme verjeti, se je dolgočasila, nekaj let v haremu nekega visokega turškega dostojanstvenika.

Že takrat, ko sem se seznanil z njo, ji je bilo precej nad štirideset let, in v njenem obrazu ni bilo niti sence neklanje lepotice, o kateri je vedela veliko povedati. Verjeli ji nismo dosti, izvzemši to, da je precej doživela in da je Slovenka po rodu, kajti noben tujec se v zrelejših letih našemu jeziku popolnoma ne priuči.

Na kitaro je znala dobro brenkati, toda njen glas je bil že takrat — pred sedemnajstimi leti — ubit, brezbarven in hreščec.

Poslušalci so bili precej radodarni. Dajali so ji po dajnu, kmudru in tudi dolarju, kajti takrat so bili dobri časi. V New Yorku so nosili dinarji židane srajce po sedem dolarjev.

Pevka se je v zadregi izgovarjala: — Saj mi ni za denar. Bog ve, da ne. Pojdem zaradi umetnosti. Samo ljudje ne vedo, kaj je umetnost.

Minila so leta... Dolgih sedemnajst let... V svetu so se zavrsile silne izpremembe. Iz najdla je sledila iznajdba. Nekaj jih je bilo, ki so zrevolucionirale svet. Naprimer radio.

Jaz sem se odtujil New Yorku in se zatolkel v samoto. Veselje in takimenovanih zabav sem se naveličal. Le redokdaj me zamese pot v družbo.

Lani sem bil po opravkih v Brooklynu, pa stopim v kočevski salon, kjer dajo poleg pijske tudi okusen prigrizek.

Okrog devetih zvečer se odpro vrata, in vstopi ženska s kitaro v roki. Po kitari sem jo spoznal, po obrazu in kretnjah bi je ne, kajti sedemnajst let je v življenju postarane ženske že večnost. Bila je moja kamniška znanka.

Sedla je blizu mene in začela brenkati ter polslišno peti neko nemško pesem. V njenem glasu ni bilo več zvoka. Nato je glasneje zapela in zabrenkala. Gostje so se nevoljno ozirali proti nji. Šla je pobirat in nabrala dva groša. Vrnivši se k mizi, je zopet zapela.

— Will you shut up! — se je zadrž nanjo bartender. Nekdo je odprl radio. Strašni glasovi jazza so napolnili gostilniški prostor.

Pevka je zapenjala svojo oguljeno suknjo in spravljala kitaro v platnen žakelj. Pri tem se je zvedavo ozirala po gostih in ujela moj sočuten pogled. Poznala me ni, vendar se ji je zdelo, da sočustvujem z njo.

Tedaj se je zgodilo nekaj, česar ne bom nikdar pozabil. Vsa skrušena se je odpravila proti vratom. Tam se je obrnila, stopila k radio aparatu, pljunila vanj in mu blazno gledajoč zažugala:

— Ti hudič, ti! Ti hudič, ki si nam umetnikom kruh požrl!

Peter Zgaga

MAŠINA

Šestnajst ali sedemnajst let bo tega, ko sem med prohibicijo v neki newyorški beznici seznanil s čudnim ženskim stvarom.

Običajno je bila v pisano kriolo, zelen opetelj, na glavi ji je pa tičal majhen tirolski klobuček z zelenim trakom in krivci.

Običajno je sedla k zadnji mizi, uglasbila kitaro in začela peti: nemške, romunske, madžarske, italijanske popevke — kakršno je bilo pač poslušalstvo.

Slučajno sem zvedel, da je Slovenka, doma nekje od Kamnika, ki je v svoji nežni mladosti odšla v Egipt za srečo. Govorila je dobro angleško, nemško, francosko ter menda tudi arabsko in turško, in če se ji sme verjeti, se je dolgočasila, nekaj let v haremu nekega visokega turškega dostojanstvenika.

Že takrat, ko sem se seznanil z njo, ji je bilo precej nad štirideset let, in v njenem obrazu ni bilo niti sence neklanje lepotice, o kateri je vedela veliko povedati. Verjeli ji nismo dosti, izvzemši to, da je precej doživela in da je Slovenka po rodu, kajti noben tujec se v zrelejših letih našemu jeziku popolnoma ne priuči.

Na kitaro je znala dobro brenkati, toda njen glas je bil že takrat — pred sedemnajstimi leti — ubit, brezbarven in hreščec.

Poslušalci so bili precej radodarni. Dajali so ji po dajnu, kmudru in tudi dolarju, kajti takrat so bili dobri časi. V New Yorku so nosili dinarji židane srajce po sedem dolarjev.

Pevka se je v zadregi izgovarjala: — Saj mi ni za denar. Bog ve, da ne. Pojdem zaradi umetnosti. Samo ljudje ne vedo, kaj je umetnost.

Minila so leta... Dolgih sedemnajst let... V svetu so se zavrsile silne izpremembe. Iz najdla je sledila iznajdba. Nekaj jih je bilo, ki so zrevolucionirale svet. Naprimer radio.

Jaz sem se odtujil New Yorku in se zatolkel v samoto. Veselje in takimenovanih zabav sem se naveličal. Le redokdaj me zamese pot v družbo.

Lani sem bil po opravkih v Brooklynu, pa stopim v kočevski salon, kjer dajo poleg pijske tudi okusen prigrizek.

Okrog devetih zvečer se odpro vrata, in vstopi ženska s kitaro v roki. Po kitari sem jo spoznal, po obrazu in kretnjah bi je ne, kajti sedemnajst let je v življenju postarane ženske že večnost. Bila je moja kamniška znanka.

Sedla je blizu mene in začela brenkati ter polslišno peti neko nemško pesem. V njenem glasu ni bilo več zvoka. Nato je glasneje zapela in zabrenkala. Gostje so se nevoljno ozirali proti nji. Šla je pobirat in nabrala dva groša. Vrnivši se k mizi, je zopet zapela.

— Will you shut up! — se je zadrž nanjo bartender. Nekdo je odprl radio. Strašni glasovi jazza so napolnili gostilniški prostor.

Pevka je zapenjala svojo oguljeno suknjo in spravljala kitaro v platnen žakelj. Pri tem se je zvedavo ozirala po gostih in ujela moj sočuten pogled. Poznala me ni, vendar se ji je zdelo, da sočustvujem z njo.

Tedaj se je zgodilo nekaj, česar ne bom nikdar pozabil. Vsa skrušena se je odpravila proti vratom. Tam se je obrnila, stopila k radio aparatu, pljunila vanj in mu blazno gledajoč zažugala:

— Ti hudič, ti! Ti hudič, ki si nam umetnikom kruh požrl!

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

Vesele in žalostne vesti iz slovenskih naselbin

DRUŽABNO ŽIVLJENJE V JOHN-STOWNU, PENNA.

Z delavskimi razmerami se ne moremo hvaliti, ker so jako slabe. Tu je veliko ljudi brez dela in kompanije jih še vedno odpustajo. Tisti pa, ki imajo delo, pa delajo po 2—3 dni na teden.

Veselic nismo imeli dosti ta predpust. Temu vzrok so skoraj gotovo slabe delavske razmere.

Dne 19. februarja se je vršila veselica Federacije ameriških državljanov v Slovenskem Narodnem Domu na Moxham, kaltera pa ni bila nič kaj povoljna obiskana. Mogoče je bilo vzrok slabo vreme, ker je precej močno deževalo, ali so se pa rojaki ustrašili velikega klanca, ker je Peter Zgaga pisal, na kakšnem velikem hribu je naš Dom.

Besnica je, da je malo hribov, tako velik pa ni, kakor ti Zgaga piše. No, pa zabave je dosti, mogoče še več kot pa v ravlini. Če bi bil ti tukaj, vem, da se ne bi tako kislilo držal, kakor si se takrat, ko sta prišla z Mr. Polancem gori in ko je Mr. Polanec povedal kdo in kaj da si.

Mogoče se še spominjaš, kako si v tla pogledal.

Dne 20. febr., to je bilo drugi dan po veselici, se je vršila seja kakor po navadi. Federacija ima svoje seje vsako tretjo nedeljo v mesecu in tako je bilo tudi to nedeljo.

Po končani seji pa pravi naš predsednik Mr. Frank Tomše, naj vsi člani in članice, katerih je bilo precejšnje število, malo počakamo. Tajnik Mr. Frank Korele pa pravi: "Grem po harmoniko, da bo imalo zagrinal." Ko pride Korele nazaj, je bila miza že bogato obložena z vsi najboljšimi okrepčili. Zato ta skrbela Mr. L. Omar in Mr. L. Novšak. Sedaj pa že veste vsi, kateri poznate Franka Korelea kadar on zaigra na svojo harmoniko, da se moraš vrteti, čeprav miši pri najboljši volji. Tako smo se zabavali pozno v noč vsi veseli in zadovoljni v nadi, da se prihodnji

mesec snidemo še v večjem številu kakor sedaj. Zatorej vsi na sejo, ker je to jako važno, posebno za tiste, ki se nimajo državljskih papirjev. Federacija je v zadnjih par letih dosti članom pomagala dobiti državljske papirje. S pozdravom

Mary Logar.

NAJLEPŠA SLOVENKA.

"... pa najlepše so Slovenke," poje naša narodna pesem. Resnica teh besed se je izkazala tudi v Clevelandu, kjer je prvo nagrado v tekmi za lepoto, ki se je vršila v Statler hotelu, odnesla Slovenka, gospodična Bernardine Komani, 19801 Ormiston Ave., ki je bila proglašena kot najlepši model mesta Clevelanda. K natečaju se je prvotno prijavilo 55 lepotic, toda sodniki so odklonili vse razen štirinajstih med katerimi so prisodili prvo nagrado Slovenki Komani. Prejela je \$75 v gotovini, zračno vožnjo v New York in povratno ter zagotovilo, da bo v New Yorku tri dni gost krasnega Pennsylvania hotela. Poleg tega jo bo v New Yorku skiciral umetnik Vincentini, nakar bo objavljena njena slika v raznih modnih in umetniških žurnalih.

SAMOMOR NA SEVERO-ZAPADU.

Iz Kennerer, Wyo., poročajo: — Tony Berčič, star okrog 45 let, se je 18. febr. obesil v opuščeni premostitvi No. 1. v Diamondvillu. Doma je bil od nekod na Gorenjskem in sem je prišel iz Idaho. Pred leti je delal v Superiorju, Wyo., kjer je izgubil oko in bil je tudi drugače hudo pobit in od tistega časa ni bil več normalen. Spadal ni menda k nobenemu slovenskemu podpornemu društvu in zadnje čase je bil brez sredstev.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

BARBERTONSKKE NOVICE

Zopet nimam veselejšega poročati kakor o nesreči. Dobro znani naš rojak Mr. John Ujčič, dolgoletni naročnik Glas Naroda, se je v tovarni ponesrečil, toda kakor sem čul, bo nezmogel za delo tri mesece in morda še več.

Malo prej ko je imel dokončati svoje dnevno delo v tovarni, je padel iz visočine na trda cementna tla ter se poškodoval. Kljub hudi nesreči je sreča, da ni prijatelj Ujčič obšel mrtev. Ker ni poškodovan smrtno nevarna, je upati, da bo ponesrečenec končno popolnoma ozdravel in se zopet znašel v svoji običajni družbi. Mr. Ujčič je delal v tovarni dolgo vrsto let, ne da bi se kdaj ponesrečil, toda nesreča mu ni hotela dalje prizanašati in končno ga je zadela, kakor zadene nešteto delavcev-trpinov.

Mr. Stanley Lantar, sin dolgoletnega naročnika Glas Na-

roda Mr. George Lantarja, je bil zbolel za pljučnico. Upam, da je sedaj že zdrav! Ko sem ga obiskal, me je prosil, če bi hotel poročati v list, da se je preselil k svoji teti, vdovi po pred par meseci umrlem rojaku Podpečniku in da tam sedaj tudi pobira mesečne prispevke za samostojno društvo "Domovina" čigar tajnik je sedaj.

Rojaki in člani omenjenega društva naj vzamejo to na znanje in če jim ni mogoče plačati mesečnega prispevka na sebi, naj to storijo na tajnikovem domu: 540 Greedmore St., blizu Erie železniške postaje.

Frank Troha.

DOMAČA KANDIDATKA.

Za občinsko blagajničarko v Calumet, Mich., kandidira Anna Daley, roj. Mušič, hči znane rojaka Mušiča iz Rayn-boultowna. Kandidatka je vdova s 6 otroki.

KONCERT V CLEVELANDU.

V Clevelandu se giblamo. Kaj smo že vse v Clevelandu doživeli in še kaže, da bomo tudi v bodočnosti.

Ves predpustni čas smo porabili, prekratek je bil. Sedaj moramo še malo postnega časa porabiti, da se izvrši vse kar je pri rokah.

Na pustno nedeljo je bila velika operna prireditev "Nikola Šubie Zrinski" v veliko veselje bratov Hrvatov in Slovencev, v nedeljo dne 6. marca pa priredi koncert pevec-basist Mr. Franjo Schiffer, ki je došel iz Ljubljane. Omenjeni rojak je eden najboljših slovenskih basistov. Ker je naš rojak in je tudi od drugih priznan, ga bomo radi tudi mi slišali kot svojega domačega umetnika.

Kar je naše, je vredno, da priznavamo, spoštujemo in cenimo. Prireditev se vrši v Slov. Nar. Domu ob 8. uri zvečer.

A. Grdina.

PO KONCERTU "BARBERTONSKIH SLAVČKOV"

To je moj prvi dopis v listu Glas Naroda, upam pa, da ne zadnji. Ker se večkrat oglašam v listu Mr. Troha in opiše novice ter razne prireditve v Barbertonu, ne bom jaz opisovala raznih podrobnosti, pač pa hočem izraziti svoje mnenje glede koncerta mladinskega zbora "Barbertonski Slavčki" in se zahvaliti vsem, ki so pripomogli, da je bila prireditev tembolj uspešna.

Najprvo se v imenu odbora zahvalim Mr. L. Šmetu in Miss Mary Gorence, ki sta mlade pevce izvežbala, da so nam ob priliki prve obletnice zopet podali koncert in zapeli številne zbranih priljubljenih slovenskih pesmi.

Dalje se zahvaljujem vsem posetnikom iz naselbine in zunanjih naselbin, ki so pripomogli k veliki udeležbi in s tem gmotno podprli mladinski zbor ter tudi navdušili mlade pevce, da se bodo še dalje vežbali in nam ob raznih prilikah ponovno zapeli.

Zahvaljujem se Mrs. Blažič, Mrs. Gorence, Mrs. Križaj, Mrs. Sedej, Mrs. Ocepek, Mrs. Arko, Mrs. Stražiser, Mrs. Troha, Mrs. Žagar, ki so delale in pomagale kjer je bilo potrebno. Hvala tudi moškim: Mr. Ujčiču, Mr. Troha, Mr. Stoparju, Mr. Snyderu, Mr. Arko, Mr. Gorence, Mr. Stražiserju, ki so pridno delali ves večer in streli udeležencem kjer je bilo potrebno.

Hvala tudi materjem mladih pevcev, ki so darovale razna jedila in s tem pripomogle, da so bili stroški tem manjši. Kljub temu, da sem bila precej zaposlena, sem bila vesela, ko mi je šel odhoro lepo na roko. Predsednik Mr. Andrew Nedoh je tudi pokazal, da je fant na pravem mestu. Z njim sva

"ODPRTA NOČ IN DAN SO GROBA VRATA..."

Iz Joliet se poroča, da je umrl tam dobro znani pomožni tajnik KSKJ, Steve Vertin. V pondeljek večer je šel Vertin kproit svojo sorodnico Barbaro Težak, ki je ležala na mrtvaškem odru. Ko se je vračal domov, mu je postalo slabo. Odpeljan je bil v bolnišnico, kjer je še isti večer preminul. Bil je rojen v Ameriki in zapušča soprogo in sina.

Dne 6. febr. je bil v Elm Grove, W. Va., Fred Skedell ubit pri avtomobilski nesreči. Star je bil 30 let, rojen v Marylandu, O., in delal je v premostitvi.

Iz Calumet, Mich., poročajo: Steve Rožič, star 75 let in doma od Črnomlja v Beli Krajini, je zadnje dni med potjo na delo v rudnik v Ahmeeku umrl. Zadel ga je srčna kap. Drugi rudarji, ki so šli na delo, so pobrali že mrtvega in ga odpeljali domov. Zapuščena žena, osem sinov in dve hčeri. V Ameriki je živel skoro 40 let in delal je vsa ta leta v rudnikih.

V Clevelandu je po dolgi in mučni bolezn preminul v bolnišnici Mathew Sterbenz, star 45 let. Zapuščena žalujoča soproga Ana, sestro Magdaleno, omoženo Stanič, brata Josepha v New Yorku in druge sorodnike. Doma je bil iz Kočevja.

V Willoughby, O., je naglo preminul Frank Zdešar. Star 59 let. Doma je bil iz vasi Golobido pri Medvodah na Gorenjskem. V Ameriko je prišel pred 25 leti.

v sporazumu delala in preskrbela, kar nama je bilo naročeno. Upam, da bo šlo tudi v bodoče po začetni poti. Premagane morajo biti vse ovire, in poguma ne smemo izgubiti.

Vekrat čitam v listu o prireditvah v raznih naselbinah širom Amerike. Posetila sem jih precej tudi v Clevelandu. Najsi bodo prireditve kakršnekoli, vse imamo radi, kar je slovenskega in kar naš narod prireja, najljubše so mi pa prireditve otrok slovenskih starišev.

Mladinski zbori v Clevelandu lepo napredujejo in zato upam, da bo istotako lepo napredoval naš zbor "Barbertonski Slavčki". Oba, pevovodja Mr. Seme in Miss Gorence, sta trudita in že nešteto krat sta pokazala, kako pri srečanju je, ko zbor lepo napreduje in ima lepo število pevcev. Zato pa tudi stariši otrok ne smemo izgubiti upanja, pač pa se držati začetne poti in imeti upanje v bodočnost.

Pozdrav!

Caroline Snyder, tajnica zbora Barbertonski Slavčki."

ROPARJI V GIRARDU.

Iz Girarda v Ohio se poroča: Te dni je bil oropan v Slovenskem Nar. Domu v Girardu, Ohio, slovenski gostilničar Mr. John Košin, ki vodi v Domu gostilno. Trije banditje so prišli v gostilno ob času, ko je Mr. Košin menjaval čke delavcem na plačilni dan. Kot običajno gre Mr. Košin ob takih dnevih vedno v banko, da dobi potrebni denar za menjavanje čekov. Tudi omenjeni petek je imel \$2.500 v gotovini. Ko so roparji prišli v Dom, je bilo v gostilni kakih 30 naših ljudi. Roparji so jih prisilili, da so stopili v kot, nakar so odnesli Mr. Košin \$2.400 v gotovini. To je velika nesreča za našega dobrega rojaka, ki je na ta način prišel v trenutku ob vse svoje življenjske prihranke.

NESREČA V PINACLE, COLO.

Sporočam žalostno novico, da je bil dne 22. februarja ob 1.30 popoldne v premostitvi št. 2. pobit Frank Bergant. Usula se je plast premoga nanj. Preej smo mu priskočili na pomoč in ga odpeljali v bolnišnico. Par ur pozneje je na operacijski mizi poškodban podlegel.

Zapušča žalujočo soprogo in mladoletno hčer, nekje v Kansas pa očeta in mater ter več bratov in sestra

Vincent Čader.

ALI IMATE TE POSEBNOSTI?

PIJTE TRINERJEVO ANGELICO!

Ali nimate teka? Ali trpite vsled glavobola, nervozne razdražljivosti ali napadov jeze? Ali vas muči premočno utrujanje srca kakohitro ležate ali nemirno spate in zjutraj tako utrujeni vstanete kot da bi opravili dnevno delo? Če se z Vami to dogaja, Vam bo Trinerjeva Angelica kmalu pomagala. Izstila Vam bo žolodec in črevesje, ne da bi Vam oslabila telo, vrnila zdrav tek in popolno prebavo. Spali boste mirno in boste zjutraj polni energije. Trinerjeva Angelica je tonika, pripravljena iz angelice in drugih zdravilnih želez ter californijskega sladkega vina. Je zelo prijetna za piti. Pri Vašem lekaru ali naravnost od Joseph Triner Corp., Chicago, Ill.

SLOVENSKI FARMER NA POTOVANJU

Dne 22. januarja sem se odpeljal z vlakom iz Burley, Idaho proti Rock Springs, Wyo. Zelel sem obiskati sina z družino in prijatelje.

Slovenci so še dosti zaposleni. Nekateri so delali po 5 dni na teden, drugi nekaj manj in le malo jih je na reliefu.

Prijatelj in zastopnik Glas Naroda, Louis Taucher, mi je nekega dne poslal izrezek iz lista Glas Naroda, kjer je bila izražena želja, da naj kaj poročamo o razmerah na farmi.

Zadevo sem za nekaj časa odložil, ker sem bil zaposlen v raznimi obiski po mestu in naselbinah zunaj mesta.

Povsod sem bil sprejet s pravo slovensko gostoljubnostjo. Za vse najlepša zahvala. Če se ob priliki kateri oglašam pri meni na farmi, bom po možnosti povrnil.

V Rock Springs sem ostal do 10. februarja. Potem sem odpotoval proti vzhodu z namenom, da obiščem še svoje tri hčere. Dve živita z družinama tu v Illinoisu, kjer se zdaj nahajam, ena pa v Pennsylvaniji.

V soboto 12. febr. sem došel v mesto Peoria, Ill. Vreme je bilo deževno skozi Nebraska in še bolj po Illinoisu. V Peoriji sem ostal 2 dni pri hčeri Ceciliji Andes in njeni družini. Zet me je peljal po mestu in okolici.

Ob Illinois river je mnogo tovarna ob obah straneh reke, pa večinoma vse počivajo. Na tisoče delavcev težko čaka, da se zopet prične z delom.

14. februarja smo se odpeljali Mr. in Mrs. Andes z mladšim sinom in jaz proti Aurori, Ill. Pozno popoldne dospemo na cilj ter se vstavimo pri mojem zetu Jakobu Volcu. Hči Mary me je že več dni pričakovala.

Tu so premostitvi, v katerih dela več Slovencev. Več povov je zaprtih in tukajšnji premostarji se vozijo z avtom na delo 22 milj daleč severno od mesta Springfield, Ill. Delajo največ 3 dni na teden.

Ker živita južno od tukaj dva prijatelja, ki sta stanovala pri meni na Bardine, Pa., pred več kot 25 leti, sem se namenil, da ju sedaj obiščem.

Dogovorimo se s Fr. Sterben-

com, zetom moje hčere, da nas pelje z avtom najprvo na Witt, Ill. Ta mje moj vnuk Jakob Vole Jr. nameščen kot učitelj. Prenočili smo pri njem v soboto 19. febr. V nedeljo obiščem mojega prijatelja in nekdanjega boarderja Louisa Kočevarja v Nocomis, Ill. On in njegova sestra, ki mu gospodinja, sta nas gostoljubno sprejela. Obujali smo spomine na preteklo čase pri kozarcih rdečega vina. Ostati smo morali še pri obedu.

Popoldne smo nadaljevali pot proti Gillespie, Ill. V tej naselbini živi prijatelj Louis Maurič. Po kratkem iskanju smo našli njegovo hišo. Louis se ni mogel načrtovati, da sem ga prišel obiskat. Morali smo pokukati vsakovrstna tekoča okrepčila ter sandviče s prekajenim mesom. Proti večeru smo se pa le morali posloviti od Louisa, njegove soproge in hčere, ter se odpraviti nazaj proti Aurori, Ill.

Zdaj pa še nekoliko o razmerah na farmah v južni Idaho.

Posebno ugodne niso. Pri mestu Burley ni drugih Slovencev razen mene in Matevža Ferliča z družinama.

Najboljše je se izplačal pridelek semena vsakovrstnih detelj. Tudi sladkorna pesa in razna žita so se izplačala.

Glavni pridelek, krompir, dobro znani "Idaho russets" nima zdaj niti toliko cene, da bi se delo izplačalo.

Leta 1936 je dosegel za kratek čas ceno \$2.50 za 100 funtov. Bilo je to ob času, ko je bila večina cest zaprta z globokimi snežnimi zameti. Pozneje sem ga jaz prodal eno karo 360 žakljev po \$2.40, drugo je bilo ceneje.

Sedaj pa dobimo za U. S. No. 1. za 100 funtov 39 centov. Vlada nam skuša pomagati do boljših cen. Pokupila je več sto kar krompirja za ljudi, ki so na reliefu. Krompir U. S. No. 2. ki so ga plačevali prejšnje leto po \$2.00 za 100 funtov, je zdaj po 19 centov. Da bi se cene za No. 1. krompir preveč ne znižale, plača

plača vlada za U. S. No. 2. po 25 centov za 100 funtov. Ker stane prebiranje (sorting) 6 centov, ostane farmerju 19c.

Ta krompir potem prepušijo farmerju za živinsko krmo. Pošljejo pa inšpektorja, ki dočeti krompir polije s pobarvano vodo, da ga farmer ne more drugim prodati.

Ko sem šel z doma, sem imel tega pobarvanega krompirja 400 žakljev ali 20 ton v kleti. Skoraj polovico pridelka pa še neprebranega.

Take razmere so pa farmerji sami zakrivili. Ker so dobili prejšnje leto dobre cene za krompir, so ga zadajo pomlad skoraj vsi še več nasadili. Letina je poleg tega še posebno ugodna. Jaz sem ga imel prejšnje leto posajenega 20 akrov. Zadnjo pomlad pa le 14 akrov. Pridelal sem ga pa na štiri najst več nego prejšnje leto na dvajsetih. Temu je bil vzrok, ker je prišla leta 1936 jesenska slana en mesec poprej kot navadno.

Slabe cene so nam vladni ocenjevalci že napovedali, ko je krompir še rasel. Preračunali so, da ko bi farmerji pridelali 50 milijonov bušljev krompirja manj, bi dobili za njega \$75.000.000 več kot pa dobimo sedaj.

Da bi se takim razmeram odpomoglo, so nam svetovali, naj napravimo nekakšno kontrolo čez pridelek krompirja.

Imeli smo torej volitve. Pridelovalci krompirja smo z večino odglasovali za kontrolo. Izvzete so le države California, Oregon in Washington, katere ga ne pridelujejo dosti za izvažanje. Država Maine je pa glasovala zoper kontrolo.

Prašiči so imeli zadnje poltje dobre cene, nekako 11c. funt žive vage, koncem jeseni je pa pričela cena padati.

Danes 25. februarja imamo prvi sončni dan, odkar se nahajam tu v Illinoisu. Drugi teden odnčuje mproti vzhodu, da obiščem stare prijatelje in znance, ki jih nisem videl že nad 20 let.

Pozdrav!

John Kershnik.

Ob 40-Letnici

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki

beleži in nudi v obeh oddelkih:

IMOVINA — \$2,254,385.93

ČLANSTVO — 22,954

NAPREDEK v zadnjem letu 2593 članov

ŠTEVILO društev 187

PRAVILA — Sodobna in moderna

POSLOVANJE — V soglasju zadovoljstva

KAMPANJA: V marcu, aprilu in maju

ZAVAROVANJE: Šest različnih certifikatov

KONČNO: Če niste še dovolj zavarovani, pristopite k najboljši, svobodni in bratski organizaciji v Ameriki.

GLAVNI STAN IN LASTNI DOM:
ELY, MINNESOTA

Dopis iz domovine

Piše: JOŽE ZELENČ, Vrhnika Slovenija.

Zadnji dopis sem odposlal ravno pred sv. Miklavžem, zato bom opisal od takrat naprej, češar se spominjam.

Kot v naših otroških letih imajo otroci tudi sedaj navado, da že par tednov pred Miklavževim večerom "tulijo" na kravje ali volovske rogove, katere nafahtajo pri domačih mesarjih ali imajo spravljene od prejšnjega leta. Te stare navade se je to pot tudi naš Jožek hitro privadil ter ni bilo tule-nja okrog hiše ne konca ne kraja.

Miklavževa večera so pričakovali z veliko nestrpnostjo ter se bahali drug napram drugemu da se parkeljov nič ne boji, da že lanske leto ni hotel moliti, letos pa še toliko manj; manjši zopet kaj vse pričakujejo od Miklavža v peljar itd. Ko pa je napočil teško pričakovani Miklavžev večer, da ste jih videli, kako v strahu so vsi oddirali vprašane molitvice.

Kot včasih, se napravijo tudi sedaj fantje s Hriba, vasi in z Brega. Najlepše napravljeni so bili to pot fantje z Brega. Posebno Miklavž je imel krasen plašč in visoko okrašeno mitro ter lepo dolgo sivo brado. Na roki je imel velik prstan, da se je kar lesketalo, ko je dajal bla-goslov ob prihodu v sobo. Ume-tno izrezljano škofovsko palice je nosil v spremstvu eden an-gelov, drugi pa kosa, polno orehov, krljev, jabolk in suhih hrusk.

Za Miklavža z Brega je bil Rožmanec Vence. V spremstvu je bil tudi sv. Anton pušcavnik ter seveda neizogibni parkelj, kateri so imeli naj-več korajže do služkinj in nata-karje.

Ker ni med fanti več nekda-njega nasprotstva, obiščejo la-hko oni večer tudi sosednji oko-liš. Tako je bilo zbranih v go-stilni Turšič (bivši Kosovi) ze-lo veliko ljudi z otroci ter so prišli tje "miklavžji" v presled-kih iz vseh treh okolišč, Hriba, vasi in Brega. Tako so bili tam navzoči otroci kar trojno obda-rovani.

Za nabavo daril pa gredo fantje že poprej po hišah za prispevke, precej naberejo pa tudi v "pušcu" ob spremstvu Miklavža. Poleg krljev in ore-hov pa so sedaj deležni otroci tudi šolskih zvezkov, peres, ra-dirk, svinčnikov in drugih po-treščin.

Tako smo imeli na Vrhniki Miklavžev večer prav zabaven, otroci pa še posebno drugo ju-tro ob napolnjenih peljarjih. Ze-lo prijetni so bili zadnjih par mesecev tudi takozvani hišni prazniki, to je takrat, kadar se zakolje dobro rejeneja pujska. Pogostoma se je zaslislalo obu-pno evljenje zabodeneja prašič-ka, ki pa je kar hitro utihnilo, ako ga je klavec pravilno pogo-dil. Kako prijetno je bilo drža-ti ščetince za noge, ko ga je kla-vec iz kože deval.

Gospodinjo je najbolj zani-malo, koliko bo špeha za mast in ocvirke, in koliko bo koža vr-gla. No, pa ta navada je tudi med Slovenci v Ameriki precej vpeljana, le da smo tam po na-vadi kožo kar sežgali ali za-vrgli, ker ni bilo kupcev za njo. Tukaj pa prinese koža lep de-nar, če je težka. Sedaj jih pla-čujejo po 11 din. kg. Prašiči pa so bili 7 do 8 din. kg.

Sneg se drži po malem kar naprej, odkar je zapadel na sv. Martina dan. Otroci, pa tudi odrasli, se šankajo in smučajo, ter je posebno smučanje sedaj zelo v navadi.

Iz Ljubljane imajo gorenjski vlaki posebne vagona za smu-čarje, da pritrjuje svoje "dil-ec" v vagon k posebni steni. Pa

tudi po deželi je videti mnogo soljarjev, ko se pogajanjajo po zasneženih pobočjih na smuč-kah ali sankah.

Otroci revnih staršev pa so si znali pomagati na drug na-čin do prijetnega zimskega sporta. Videli sem jih na vasi, ko so se vozili po Tavčarjevem klanec na ta način, da se je vse-del na polomljeno lopato, na zavrnjeno in dosluženo zarjavelo nočno posodo ter vsakovrstne druge predmete.

Otroci si pač znao vedno po-magati.

Imeli smo tudi en mesec zelo oster mraz, tako da je bil v kropilnem kamnu farne cerkve kar naprej masiven hlebec ledu namesto žegnane vode. Pri vstopu v cerkev je potegnil vsak z palcem kar po ledu ter se prekrizal. V Ameriki pa Vam v cerkvah lepo zakurijo.

Tudi po trgovinah v mestu n. pred božičnimi prazniki takega vrvenja kot v Ameriki, ker ni toliko v navadi božično obdaro-vanje.

Trgovci pač olepšajo svoje iz-ložbe in oglašajo božično naku-povanje za prijatelje. Ampak kako so uljudni ti ljubljanski trgovci in njih uslužbenci — do-ber dan, moj naklon, klanjam se, — te obispaajo, ko vstopiš v trgovino. Vsak žensko titulirajo pa z "milostivo".

V dolenskem vaku sem go-ovoril z ženo, ki mi je pripove-dovala: — Oh, kako so "ga-lant" ti ljubljanski trgovci.

Roko vam dajo in vrata vam odprejo, ko odhajate, pa še ma-lo bonbončkov vam dajo, če kaj več nakupite. Vse sem zakupila, ostali so mi samo še štiri dinar-čki. Dobro da imam "returkar-to." Saj se človek ne more braniti, da ne bi kupil, ker so res-tako prijazni, — mi je pravila žena.

Nekaj nad vse lepega pa so božični prazniki v domačem kraju.

Za sveti večer pripravi gos-podar žerjavico, na katero na-lomi iz butare od evetne nede-lje bršlana in par leskovih šil-ter kadila ter o mraku med molit-vijo z njim pokadi po vseh sobah, shrambah, hlevih in dru-gih prostorih. Gospodinja za njim istokalo povsod pokropi z žegnano vodo, ostali člani dru-žine pa jih z molitvijo spremlja-jo. Isto opravilo se ponovi na večer pred novim letom in pred praznikom sv. Treh kraljev.

Kljub resnosti pri takem po-božnem opravilu se je dogodil pri neki hiši v Sinji gorici malo komičen dogodek.

Gospodar, ki je bil par mese-cev zaposlen z vožnjo hlodov iz gozda na žage, ni našel dosti prilike nadzorovati domačih shramb. Ko je na sv. večer s kadilom kadil po shrambi polj-skih pridelkov, nenadno molitev prekine ter začuden vzklikne: — O, Madonca, kedaj pa ste ce-lo pregrado krompirja prašič-čem pokrmile?

Spomnil se je, da to ni pri-merna prilika za take razprave ter z molitvijo in kadilom na-daljeval.

Ginljivo kakor v božični pri-povedki pa je bilo svidenje o krnitvi očeta oziroma moža, ko se je povrnil k svoji družini Karol Pavlovčič iz Amerike ter dospel na Vrhniko ravno na sveti večer.

Kar prijetno bi je bilo pri sr-cu, ko sem bil po dolgih letih zopet enkrat pri polnočnici v farni cerkvi sv. Pavla. Že zve-čer in celo uro pred mašo so fantje v stolpu ubrano pritka-vali. Cerkev je bila svečano e-lektrično razsvetljena.

Novi dekan g. Janžek Burnik je ob asistenci treh duhovnikov opravil sv. mašo, pri kateri so

pelj evangelij in druge običajne molitve v slovenskem jeziku. Tudi pri drugih obredih se ra-bi sedaj namesto latinščine ve-činoma slovenski jezik.

Pevski zbor na koru je pel lepe nove božične pesmi. Orgle pa ne zapojejo nobenem orga-nistu več tako lepo kot so za-pele pokojnem Vinku Levstiku. Od maše domov grede pa je po-zrnzel snegu na cesti škripa-lo pod nogami, kar je tudi v skladu s pravimi božičnimi pra-zniki. Enako lepo je bilo v cerk-vi na božični dan, po maši pa so si ljudje želeli prijateljsko vesele božične praznike.

Nekaj pa sem pogrešal pred cerkvijo oziroma pred bivšo Bu-čarjevo hišo.

V letih, ko smo se "Francel-na služili", se je o praznikih videlo tam cele vrste mladih zastavnih fantov-vojakov, kate-ri so prišli na dopust v razno-barvnih, lepo, zlikanih unifor-mah raznih polkov: topničarji, 17. pešpolka, 7. lovskega, 27. domobranskega, dragonci, gor-ske artilerije, od strojnice itd. Sedaj pa ni videti o praznikih tam nobenega vojaka, ker če-tudi bijejo v njih prsih junaška srea, bi se v sedanjih uniformah ne postavili prav posebu. Uni-forme so v večini polkih enako-barvne — rujave, ter je opaziti, da so že precej let v rabi.

Silvestrovo pa smo to pot praznovali v Ljubljani v impo-zantni sokolski stavbi na Ta-boru. Ljudstvo je bilo notri ver-tisoč ter se je le težavo dobilo prostorček pri kaki mizi. Nad-odrom in na vzhodu so prostorne galerije ter lože na obeh straneh dvorane v isti višini. Igrala je kakih 30 moč močna domača godba vsakovrstne val-čke, polke, fox in tango koma-de, pa kaj, ko pa prostora za ples ni bilo. Kadar so se pri-pravili plesati, se je gneča da-la primerjati sardinam v škat-lji. Pri mizah pa ljudstvo vese-lo razpoloženo. Na mizah bu-teljke vina, da bi človek mislil, da v deželi sploh ni nikdar bilo slabih časov.

Ko je pokazala velika ura nad galerijo polnoč, so predstavili na odru krasno alegorijo. Vsa-ka skupina sokolov je odbila na šino število udarcev potem pa dvignila 6 čevljev visoko števil-ko letnice 1-9-3-8. Krasen pri-zor.

Rajanje je trajalo do 4. ure zjutraj, potem pa so začele v dvorani počasi luči ugaševati. Ljudje so se lepo mirno od-pravljali k številnim garderob-am po sukne in drugo ter ni-sem opazil niti enega slučaja kakne resnične pijanosti, kar se mi je zdelo skoro neverjetno. Ne vem, ali so ga res tako va-ženi in ga znajo nesli, ali pa smo ga v Ameriki res znali drugače pogrditi.

Seveda gre človek na tak več-er oziroma jutro rad še malo kam drugam pogledat, če je družba in razpoloženje pravo ter smo odhajali ravno mimo glavne pošte, ko je v Ameriki završalo in ste prestopili iz starega v novo leto.

Zelo veliko veselja so napra-vila tukaj svojemcu za praznike iz Amerike došla božična voščil-la in pozdravi. V mnogih slu-čajih so ta pisma o praznikih edina, ki jih sprejmejo stari-ši, bratje ali sestre od svojih dragih iz Amerike. Pismom je seveda po navadi tudi kaj pri-loženo, kar povzroči še toliko več veselja. Le žal, da se je v Ameriki tako težko k pisa-nju pripraviti.

Tudi ni smo sedaj daleč od naših prijateljev tamkaj, toda o praznikih smo se prepričali, da nas niso pozabili. Z veseljem smo sprejeli čez 25 pisem, bo-žičnih pozdravov in voščil iz

Pred potovanjem v domovino

Še štiri mesece — če bo šlo vse posreči — pa se bomo pe-ljali v stari kraj. Domov bo-mo prišli ob žetvi. Marsikate-ri izmed nas bo ponudil v po-meno svojo roko, ki tega dela že ne bo več navajena, pa vendar bo pomoč dobrodošla. Pri tem pa bomo obujali spomine na one čase, ko nam je bilo tako delo nekaj čisto navadnega.

Kaj in kako bo vse, bomo še videli.

Sedaj pa nekaj drugega, kar je važno za naša pevska dru-štva.

Skoro vsak dan prihajajo v naš urav vprašanja in povpraševanja po slovenskih pesmih. Imamo jih nekaj v zalogi, pa vse niso prikladne za naše z-bore. Pesmi, ki so primerne za naše tukajšnje razmere, je zelo težko dobiti. Skozi več let sem imel navado, da sem od časa do časa naročal naj-novejše skladbe. Toda tam, ali ne vedo, kaj bi bilo za nas primerno, ali pa brezbržno za-vijejo nekaj pesmi, ki so jim slučajno prišle v roke in jih odposljejo, toda malokatera

pesem je prikladna za nas. Včasih sem jih dobil cele zvez-ke, okoli sto pesmi, pa če sem med njimi našel pet ali šest pesmi, ki so se mi zdele primer-ne za moje pevske z-bore, pa sem bil vesel.

Ko pa bom prišel v Ljublja-no, bom obiskal vse knjižarne, ki prodajo muzikalije ter bom prebrskal vse pesmi in prepi-šan sem, da bom našel dovolj pesmi, ki bodo vseč našim pevskim zborom v Ameriki.

Pevskim društvom tedaj pri-poročam, da počakajo do avgu-sta in do tega časa, upam, bom že na Slovenic Publishing Co. poslal dovolj pesmi, ki bodo pevskim društvom na razpo-lago.

Zelo bi me veselilo, ako bi bilo med potniki tudi kaj pev-ec, kajti vsakdo ve, da petje razveseli človeka in mu dela zabavo in kratek čas.

Dovolj časa imamo še, da se pripravimo na pot in upam, da nas bo precejšnje število.

Pozdravi!

Ig. Hudč.

sedmih držav in sicer enkrat kar 12 skupaj, ter se je sam pismošča izrazil, da toliko hkrati jih ni še nikdar dostavil. Počasi bomo vsem odgovorili, nekaterim pa smo že, dasi vem, da se na odgovor vedno težko čaka.

Veliko veselja imajo otroci sedaj tudi pred praznikom sv. Treh kraljev ter sem videl ka-kih pet skupin takih otročjih kraljev v starosti od 6 do 9 let.

Napravijo se v vse mogoče ob-lačila svojih sester, ogrnjeni z miznimi prtji, posteljnimi odea-mi, na glavah pa pozlačene papirnate krone. Eden izmed trojice se mora žrtvovati da ga z "biksom" namažejo po obra-zu, da potem predstavlja črni-ca. Tako opravljajo hodijo po hišah že cel teden pred praz-nikom, malo zapoje, po petju pa zarožlja oni z pušcu za kak dar. Oberejo seveda tudi bliž-nje sosedne vasi, ter so menda najbolj podjetni zbrali čez 150 dinarjev.

Zadnjih par mesecev je do-bra sezija veselje in prireditve raznovrstnih iger v Rokodel-skem domu. Predstavljajo jih rokodelci, prosvetno društvo, gasilci in druge organizacije. Videli smo igre: "Deseti brat," "Vrag in čevljar," "Stric v Topicalih," "Gospa z morja," "Revizor," itd.

Opazil sem, da je najboljši igralni moči Ivan Čot (Kved-rov), ki je brat Mrs. L. Župec v Waukegan; Jože Molk, (An-tončev), Ivan Fink, Franc Krže (Kogačinov), Fr. Jurge-vič (Mežnarjev), Mici Velka-vih (Šklepceva) Frances Ogrin (Srnelova) Reška Suštaršič (Šarova) itd. Nastopajo tako izvrstno, da bi delali čast na vsakem mestnem gledališkem odru.

Vrhnisko športno društvo pa je priredilo v Sokolskem domu maskarado odrasle mla-dine, da jih nisem niti tretino poznal. Navzočih je bilo tudi lepo število oficirjev častniške-ga zbora, kateri so se izkazali kot navdušeni in izvrstni ple-salci. Igral je izvrsten 7 član-ski orkester iz Ljubljane.

Omenim naj še, kakšne pla-če ima sedaj vojaštvo. Nava-den vojak dobi deset dinarjev na mesec. Bog se ga usmili, če je strasten kadilec. Pove-dano mi je bilo pa, da prejme višji štabni častnik z dnevnici in dijetami osem do deset tisoč din na mesec, torej približno toliko kot cel bataljon vojakov.

Enake mesečne plače dobi-vajo tukaj tudi narodni pos-lanci.

Seveda ima država lepe do-brodke na vsakovrstnih davkih, carinah inolkkih. Kolek je namreč treba na vsako malen-cu, tudi če objavi trgovec v izlozbi mal oglaš, da sprejme vajenca, ali če objavi stranka, da ima sobo ali stanovanje za oddati. Pa še dva je treba v takih slučajih, državnega in banovinskega. Je že tako kaj se hoče.

Tudi poštnina je tukaj raz-meroma draga. Za navadno pismo do 20 gramov v Ameri-ko stane 4 din, okrog 8 centov. Ako je teža pisma le par gra-mov čez 20, računajo 2 dinarja za vsakihi nadaljnjih 20 gramov. Ako napišeš tu v pismo par listov, ter priložiš par slik ali razglednice, pa je takoj pismo pretežko.

Pred prazniki sem oddal štiri taka pisma hkrati in vsako je bilo za malenkost pretežko, ter je bilo treba na vsakega znanke po 6 din, to je 24 din

Slovenci v Kanadi

RAZMERE V WINNIPEGU

Tukaj je nas malo Slovencev, samo osem. Večina jih je ože-nih. Zaposleni smo le nekoliko. Po klavnicih se malo dela. Vse se na slabše obrača; in povsod se sliši, da ni dela. Win-nipeg je nekakšna centrala Kanade. Dosti ljudi se tukaj u-stavi in se malo ogrejejo, po-tem pa spet naprej odražajo. V Winnipegu se ni bilo preveč hude zime do 22. januarja. Po-tem je pa sever pritisnil in ve-ter, da je bilo 40 pod ničlo in veliko snega je zapadlo. Sedaj je pa že ponehalo. Pomlad se bliža in ptički pojejo. Na nove-ga leta ponoči ob dveh je zgo-rela hiša Mr. J. Vesela.

Tistikrat ni bilo nobenega do-ma, da bi kaj rešili in je zgore-lo vse do tal. Bil je le nekoliko zavarovan.

Mi tudi zasledujemo članke ki jih piše Mr. Ručigaj. Na s prav veseli čitati, in naj se še oglasi. Pozdravi vsem rojakom širom Kanade in Zdr. držav.

Naročnik.

POZOR DELNIČARJI "STANICH GOLD MINE!"

Vsi kateri, ste dali denar, od pošljite Vaše "agreements" na tale naslov:

J. M. GOODFREY
SECURITIES COMMISSION
PARLAMENT BLDG.,
TORONTO, ONT.

Storite to takoj, da ne bo pre-pozno. Od oblasti sem bil po-zvan naznaniti imena vseh.

Če hočete sebi dobro, storite to takoj!

Delničar iz Val D'or.

SMRT ROJAKA

V slovenski farmerski nase-lbini Beamsville, si je dne 23. febr. nagloma umrl farmer in naš rojak Ivan Žužek, star 43 let, doma iz okolice Velikih Lašč. Tu zapušča ženo in 4 ne-preskrbljene otroke, v Zdrže-nih državah pa sestro in brata. Kakor tu izjavljajo časopisi, bil možak zelo obupan, ker mu je država vzela 5 akrov ze-mlje za novo cesto, ki bo zgra-jena iz Niagara Fallsa v Mon-treal. Tako izjavo je podala njegova žena. Bil je skrben in dober oče svoje družine, ter ve-dno vesele narave.

Pokopan je bil 25. februarja v Beamsvilleu. Imel je dosti prijateljev, kar je pričel njegov pogreb. Rojaki farmerji iz Beamsvillea, so ga ponesli k zadnjem počitku v spremstvu mnogo rojakov iz Toronta in Hamiltona.

Naj nam bo ohranjen blag spomin!

Poročevalec.

POZDRAVI!

Ker sem kar odšel, ne da bi se poslovil, pozdravljam vse Slovence v Norjadi in v Toron-to.

Ludvik Sopsič,

na poti v domovino.

Naročniki!

Pazite na ŠTEVILKE poleg naslova, ki pomenijo: prva mesec, druga dan in tretja pa leto, kdaj vam naročnina poteče. Naprimer: — 2.28.38

TO POMENI, da vam je naročnina potekla 28. feb. 1938

Pošljite pravočasno, da nam prihranite nepotrebno delo pošljanja opominov.

GLAS NARODA, 216 W. 18 St., New York

za štiri pisma, kar bi bilo do-volj za 2 litra vina ali en liter slivovke. Za pismo z mojim zadnjim dopisom, težko 250 gramov, so računali 28 din, to je okrog 55 centov. Za isto pismo iz Amerike sem pa bi plačal 29 centov. Od tam za sem se namreč računa za prvo unčo teže 5 centov, vsaka na-daljšna unča po 3 cente. Ena unča je okrog 30 gramov, torej je tam za navadno pismo do-voljeno eno tretjino več teže kot tukaj. Zato se od tam v

Evropo odda pismo do 30 gr. še vedno za 5 centov, od tu tja je pa ista teža že 6 dinarjev.

Ne čudite se zato, ako vam iz domovine svojci, posebno starejši ljudje, pišejo bolj po-redkoma. Vzemimo staro ženi-co, ki se v poletju trudi cel dan na polju za hrano in deset di-narčkov. Odloči se, da piše ka-teremu svojih dragih v Ameri-ki za god. praznike ali kako drugo priliko.

(Konec jutri.)

Za ljubitelje leposlovja

CYKLANEM. Spisal Janko Kersnik. MED PADARJI IN ZDRAVNIKI. KLEOPATRA. Spisal Rider Hagard.

(136 strani.) Kersnik je pisal v Jurčičevem duhu. Svoj slog je znal tako prilagoditi Jurčičevemu, da je po Jurčičevi smrti uspešno završil njegove nekončane romane. "Cykla-men" je ena njegovih najboljših po-vesti. Cena \$1.00

MOLOH. Spisal Janko Kač. (198 strani.) Pisatelj je segel v dobo, ko so začele graditi tovarne na Štajerskem in ko je vse vrelo v nje. Vrelo v nje in jih uničevalo. Strašno maščeva-nje razočarane matere. Cena \$1.00

Spisal Janko Kač. (117 strani.) Šta-jerski rojak Kač ni do svojega štiri-desetega leta stopil v javnost. Nato je začel pisati krajše črtice, ki jih vsebuje ta zbirka, nato je pa zaslo-vel s svojim romanom "Grunt." Cena 85c.

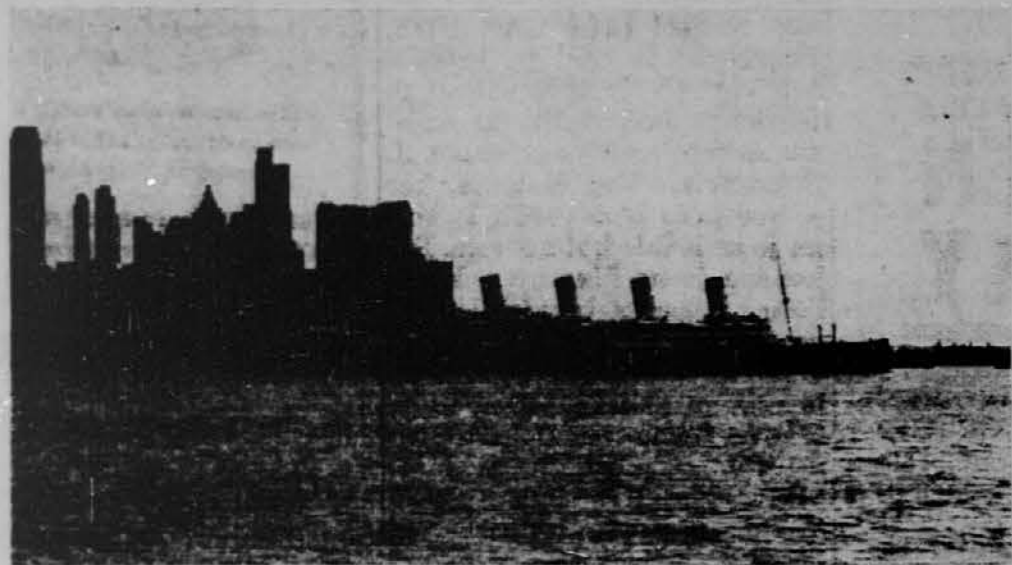
IZZA KONGRESA. Spisal Ivan Tav-čar. (548 strani) Pisatelj je pose-gel v tem romanu v začetek devet-najstega stoletja, ko se je vršil v Ljubljani kongres, ko so se sestali trije cesarji. Kdor hoče poznati ljubljansko življenje onega časa, naj prečita ta roman. Cena \$2.50

Zgodba o čudoviti egip-čanski kraljici, ki je gospodovala vsemu takratnemu svetu. Rimski vladar je iskal milosti in ljubezni pri nji. Njeno razkošno in razuzdano življenje ter njena tragična smrt. Cena \$1.45

KRIŠTOF DIMAČ. Spisal Jack Lon-don. (404 strani.) Eno najboljših del znanega ameriškega proletarske-ga pisatelja, ki je dobobra poznal življenje vseh slojev, ker ga je sam doživljal. Njegova dela so prestav-ljena v vse kulturne jezike. Cena \$1.00

Slovenic Publishing Company

Slovo od New Yorka...

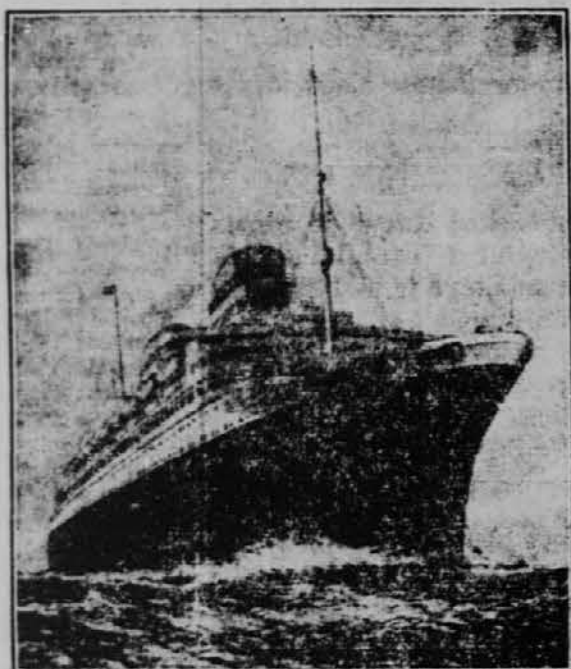

Poklon Cunard White Star

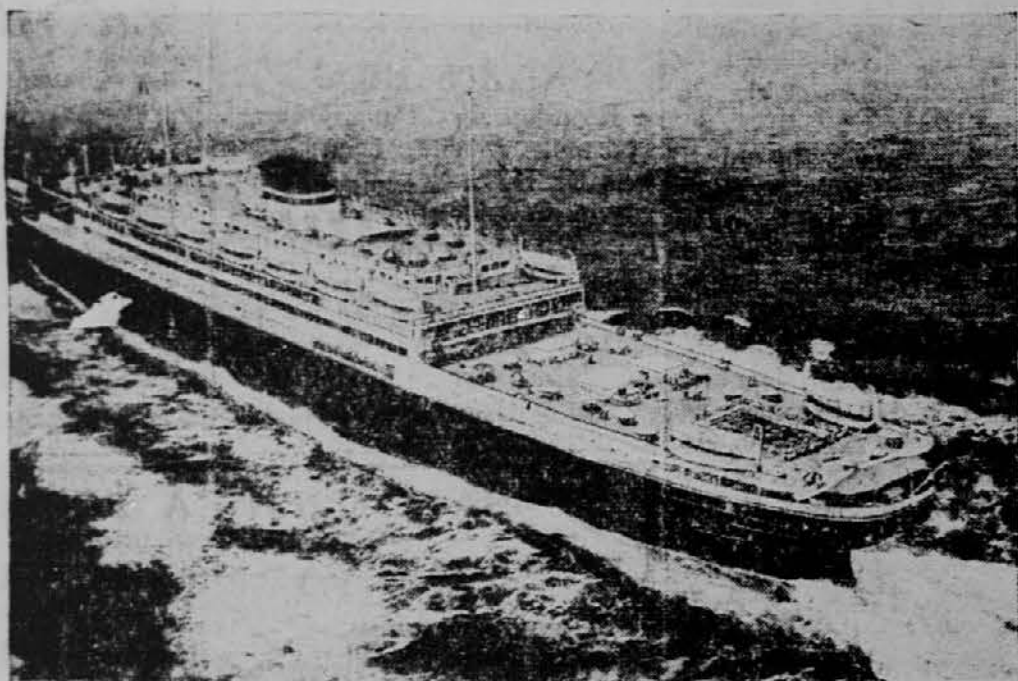
AKO NAMERAVATE LETOS POTOVATI V EVROPO, REZERVIRAJTE PROSTORE ŽE ZDAJ

POTOVANJE V STARO DOMOVINO

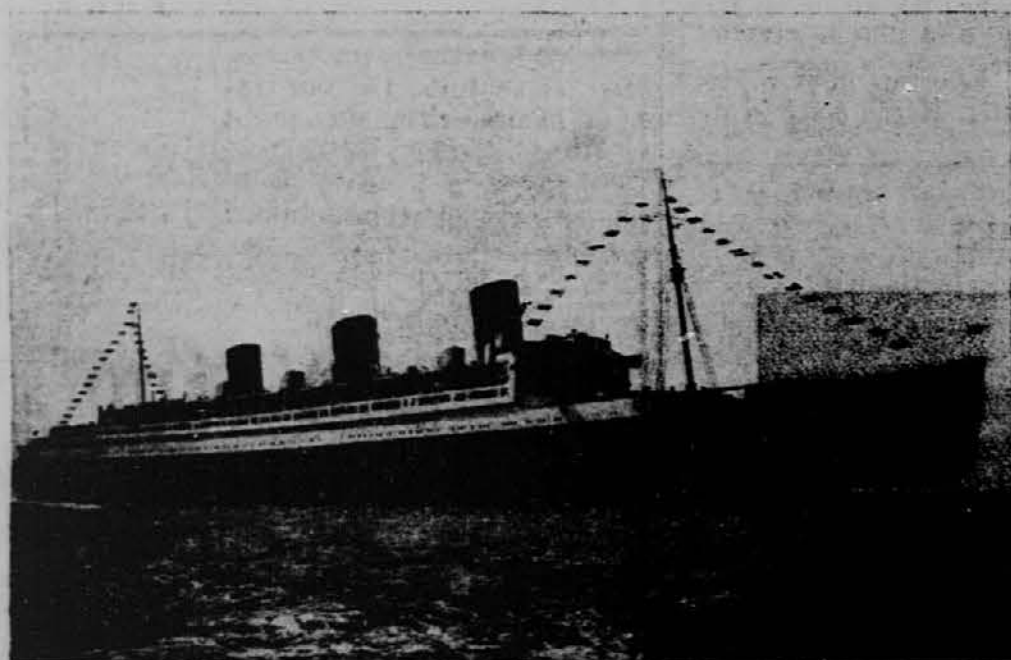
Z najmodernejšimi ladjami sveta...

Nadvse moderna ladja "Nieuw Amsterdam", ki prvič odpluje iz New Yorka 21. maja 1938. (Holland America Line.)

Motorni parnik "Vulcania", sovrstnik "Saturnije", ki pluje naravnost v Dubrovnik na južni progi, je last Italian Line.

To je krasna motorna ladja Cunard White Star Line, "Georgie", ki je ena najbolj priljubljenih na severo-atlantiški črti.

STAREJŠI ROJAKI se spominjajo časov, ko je že samo misel na prekoceansko vožnjo navdajala ljudi s strahom. In res so morali marsikaj hudega preživeti in okusiti marsikakšno neprijetnost, predno so dospeli na cilj. Lastniki parobrodskih družb so se začeli zavedati dejstva, da je treba dati potnikom čimveč ugodnosti in so šli naprej z duhom časa. Sedanji Tretji ali Turistični razred se v nobenem pogledu ne more primerjati z zloglasnimi prostori Tretjega razreda pred dvajsetimi leti... Ogromne moderne ladje ne poznajo nobenih ovir, in le redkokdaj se zgodi, da je vihar vzrok zakasnitve. Dandanes potovanje po morju ni več muka, pač pa prijeten počitek, prežet z željo po skorajšnjem svidenju s sorodniki in prijatelji v domovini. V nobenem velemestnem hotelu ni gost deležen boljše in pozornejše postrežbe kot jo je deležen potnik na prekoceanski ladji.

SKUPNA POTOVANJA—Izleti te vrste so se splošni javnosti tako priljubili, da jih parobrodne družbe prirejajo v vsaki sezoni. Posebno to poletje je v programu več skupnih potovanj. Vodniki teh izletov so izkušeni možje z dolgoletno prakso v vseh zadevah potovanja. V njihovi družbi se potnik iznebi vseh skrbi, potuje brez brige, kajti v vodniku ima svojega najboljšega prijatelja in svetovalca. Če ste se odločili to poletje odpotovati v domovino, se informirajte o teh izletih oziroma skupnih potovanjih... Iz evropskih pristaniških mest so železniške zveze z Jugoslavijo hitre in poceni. Zastopniki parobrodskih družb se pobrigajo za prtljago potnikov in jih spremljajo na vlake.

"CUNARD WHITE STAR"—V službi te najstarejše prekoceanske parobrodne družbe je več izvrstnih parnikov, med katerimi zavzema seveda najodličnejše mesto "Queen Mary". Na vseh parnikih te družbe boste deležni izvrstne postrežbe. Parniki so hitri in moderni ter vrše redno službo med New Yorkom in Cherbourgom.

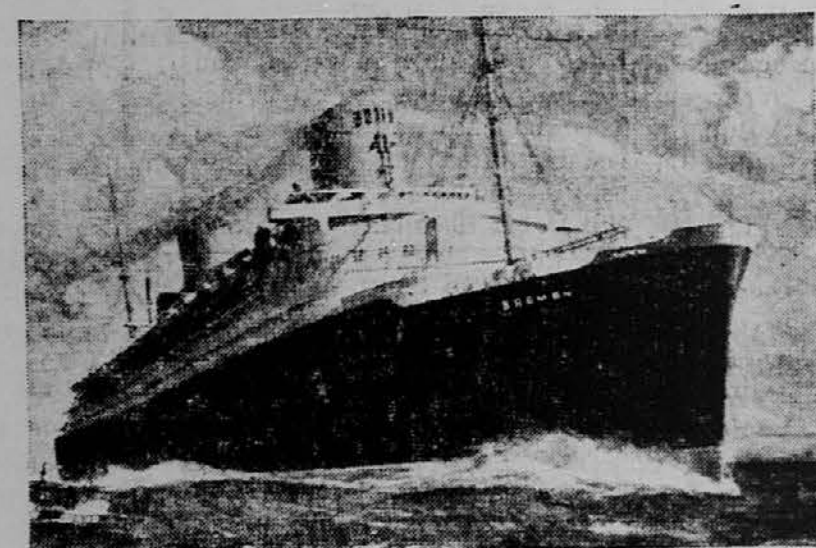
"FRANCOSKA PROGA"—Slika tu priobčena nam predstavlja zastavni parnik French Line, "Normandie", ki je v vseh pogledih višek moderne tehnike. Tu ti drugi parniki French Line uživajo splošen sloves. Francoska kuhinja je svetovno znana, in katerikoli rojak se je posluževal pri potovanju parnikov Francoske proge, ni mogel prehaliti postrežbe.

"SOLNČNA PROGA"—Če ste namenjeni to pomlad v staro domovino, vam priporočamo parnike takozvane "Solne proge" (Italian Line). Parniki "Vulcania" in "Saturnia" vozita naravnost v Dubrovnik oz. v Trst; orjaka "Conte di Savoia" in "Rex" pa v Genoa, odkoder je z vlakom le nekaj ur do Jugoslavije. "Solne proge" posebno priporočamo ljubiteljem naravnih krasot. Njeni parniki plujejo mimo slikovitih naravnih krasot. Postrežba je nenadkriljiva.

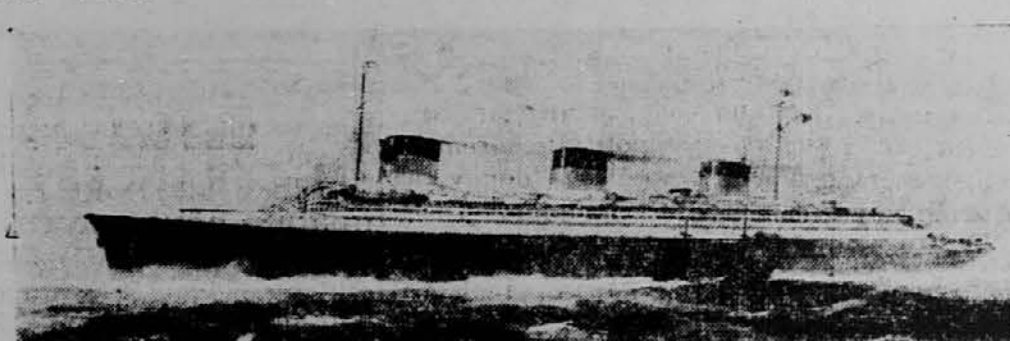
"NOVA KRALJICA" MORJA—Slavna "Holland America Line" bo letos dogradila ogromno ladjo "Nieuw Amsterdam". Kot druge prekoceanske družbe uživajo tudi parniki te proge splošen sloves pri naših ljudeh, namenjenih v domovino. "Nieuw Amsterdam" se poda na deviško potovanje meseca maja. Parnik bo zavzel častno mesto v brodovju "Holland America Line".

"HAMBURG AMERICAN LINE — NORTH GERMAN LLOYD"—Parniki teh družb, ki vrše redno službo med Ameriko in Evropo, uživajo še dolgo let svetovni sloves. Na modernem parniku kot je na primer "Bremen", imate udobnosti, kakršne na suhem večkrat pogrešate. "Bremen" in njegovi sovrstniki so na glasu kot ekspresni parniki Severne proge. Iz Hamburga ali Cherbourga imate najpripravnejše železniške zveze z Ljubljano.

ČE NAMERAVATE POTOVATI V STARO DOMOVINO — POSEBNO V POLETNEM ČASU — VAM RESNO SVETUJEMO, DA SI ŽE SEDAJ ZAJAMČITE PROSTOR...

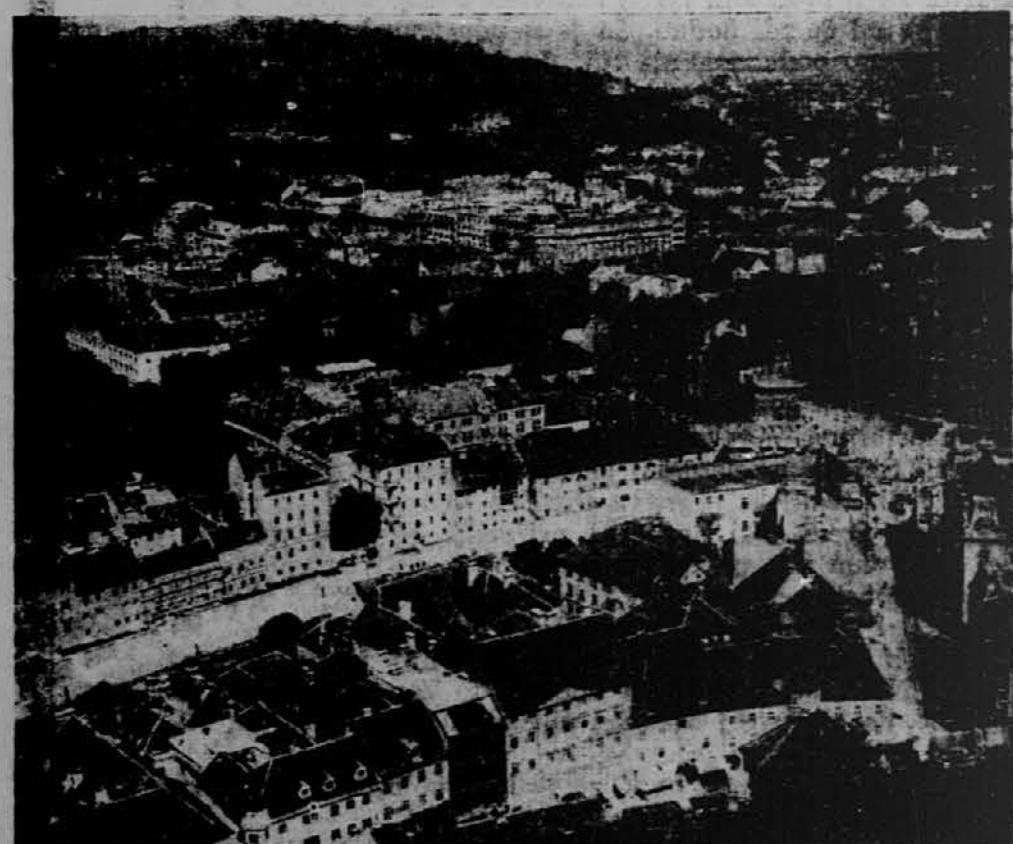

Parnik "Bremen" (Hamburg American Line—North German Lloyd), ekspresni parnik najmodernejšega tipa.

"Normandie" (83,422 ton, 1029 čevljev dolg) največji parnik na svetu. Ta krasna ladja pluje pod zastavo French Line.

...Pogled na Ljubljano

Za vsa navodila, pojasnila, odplutja in cen se z zaupanjem obrnite na

Slovenic Publishing Co.

YUGOSLAV TOURIST DEPARTMENT

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

ŠKRJANČEK

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. M.

35

"Da, gospod ravnatelj, zares je nerazumljivo. Samo — v moji stari glavi, tukaj-le je vstala negotova sumnja, kam bi mogla oporeka priti, sedaj pa ne vem, ako bi vam vse to povedal. Kot rečete, zaradi sebe tega danes ne bi več storil — toda — boli me, da volja mojega milostljivega gospoda ni izpolnjena. In — mogoče je zato moja dolžnost, ako vse povem od sra. Seveda samo vam. Vi ste razumni in boste boljše kot pa jaz razumeli, kaj je mogoče narediti."

Gunnar staremu možu ponudi stol.

"Tako France, najprej sedite. Danes ste ves dan letali okoli. In sedaj mi brez skrbi stresite svoje sree. Ako vaša sumnja kaj drži, jo bom dovedel do veljave in je zato neobhodno potrebno, da mi vse zaupate."

"To sem si sam tudi že rekel. Torej, gospod ravnatelj, prav gotovo vem, da je moj milostljivi gospod napravil oporo in da je bila vedno spravljena v predalu njegove pisalne mize. In, kot rečeno, je tudi zadnje jutro z menoj o njej govoril. Po zajtrku mi je rekel, naj bi šel za eno uro na izprehod in brez vsake skrbi, ker bo k njemu prišla gospica Anita, ki jo je imel zelo rad, pozneje pa da boste prišli k njemu njegova sestra in baronica Holst in da bo tako imel dobro družbo. In tako sem šel. Želim pa, da bi bil ostal, kajti potem bi mogoče prišlo vse drugače."

"Kako pa to mislite, France?"

"Torej, ko sem čez eno uro prišel nazaj telaj mi oskrbnik da brzojavko za milostljivega gospoda in ker sem vedel, kako željno jo je pričakoval — vi ste jo poslali — sem takoj hitel v njegovo sobo. Gospod je sedel pri pisalni mizi — in — najprej sem mislil, da spi in sem ga hotel prebuditi — drugače se je takoj zbudil, če sem se le malo ganil. Mogoče človek tudi kaj čuti, kadar stoji pod mrličem — skratka, pohitim k njemu in ga pokličem, medtem ko vržem brzojavko na mizo, po njegovem imenu. Videl sem, da so ležali ključki milostljivega gospoda poleg brzojavke. Tedaj pa svojega milostljivega gospoda pogledam — in s m vendar mislim, da spi, ker — poslušajte me dobro — ker je imel oči trdno zaprte."

Gunnar ga mirno posluša. Sledaj pa se vzravna, vidno z velikim zanimanjem.

"Oči so bile zaprte?"

"Da, gospod ravnatelj. Že marsikoga sem videl, ki je bil mrt v, toda nikdo ni imel zaprtih oči, predno mu jih niso zatisnili. Mnogi so jih imeli široko odprte, drugi napol odprte, toda nikdo ni imel tako trdno zaprtih oči, ravno tako, kot bi spal. Zaprte oči je imel vsakdo samo potem, kadar mu jih je kdo zatisnil."

Gunnar se zgane in zamišljeno gleda pred se. Nato pa pravi mirno:

"Govorite mirno dalje."

France nato pripoveduje vse, kar se je dalje zgodilo, kako je baronica Seebach ukazala zapечатiti ključne in zakleniti sobo. Nato pove o svoji sumnji glede avtomobila, nato, kar je slišal in videl, ko je baronica svojega sina peljala v sobo k mrličem. Predvsem pa pripoveduje Gunnarju, da je med njegovim povratkom in časom, ko je baronica Seebach s svojima otrokoma zapustila sobo njegovega gospodarja, poteklo knaj četrt ure. Toda Hallerstedt je bil tedaj že tako mrzel, kot bi bil mrt že pred pol ure.

"Naravnost povedano, gospod ravnatelj, vem, da je moj milostljivi gospod o tem že pred nekaj dnevi govoril s svojo sestro in ji povedal, da nje in njenih otrok ni postavil za svoje glavne dediče. Včasih je milostljivi gospod govoril tudi sam s seboj in nekoč je rekel: 'To je Renato raziezilo, da je na svetu nek drug dedič.'"

Gunnar se zgane in strni vanj.

"Ali niste mogoče napačno slišali?"

"Ne, gospod ravnatelj, prav gotovo ne. In vedel sem tudi, da je bila malo pred tem milostljiva gospa pri njem."

Gunnar zamišljeno gleda pred se. Nato pa pravi: "Ali ni hočete sedaj prav odkrito povedati, kako sumnijo imate? Dam vam svojo besedo, da vaših besed ne bom izdal nobenemu človeku."

France se obotavlja samo še za trenutek, nato pa jasno in odločno reče:

"Sumim, da je moj milostljivi gospod umrl, ko so bili pri njem njegova sestra in njena otroka in da so ga na kak način razburili, kajti pred tem jih je zdravnik vedno svaril. Poleg tega pa se mi še zdi čudno, da je nekdo izmed teh treh milostljivemu gospodu zatisnil oči, da je eden med njim vzel ključke, odprl miznico in — vzel rumeni ovitek z oporo. Dalje se mi dozdeva, da se je baron Fuchs z rumenim ovitkom naglo odpeljal v Berlin, da bi tam oporo pregledal in, če bi bilo treba, jo tudi uničil. Poleg tega sumim, da je baronica Seebach šele po odhodu gospoda Kurta, da ne bi bilo sumljivo, zapustila sobo mojega gospoda z Ingo, da je tedaj natančno vedela, da je bil njen brat že mrtev. Nekemu slugi je rekla, da hoče milostljivi gospod spat, in da dokler se jaz ne vrnem, da ga ne sme nikdo motiti. Tako, gospod ravnatelj, to mi je moralo z mojega sra. Sinoči se mi je tudi sanjalo o mojem gospodu in mi je s svojim ljubeznivim nametom prikimal in rekel: 'Samo napravi tako, France, vse je prav!' Sem samo navadni služabnik, toda če je kdo tako dolgo v hiši, tedaj se zraste z družino in se nauči marsikaj razumevati, česar niti najboljši prijatelji luče ne vedo. — Sedaj sem vam vse povedal, gospod ravnatelj in vse ostalo zaupno prepustim v vaše roke, kajti moj milostljivi gospod mi je rekel: 'Ako ne veš, kaj moraš v kaki stvari storiti, tedaj pojdi k gospodu ravnatelju Landstromu in ga vprašaj za svet.' Ne smete misliti, da sem vse to kar tako izblebetal samo zato, da bi gospej baronici povzročil kake neprijetnosti. Potem bi se rajši obrnil na gospoda uotarja. Želim samo, da je želja mojega milostljivega gospoda izpolnjena, zato sem prišel k vam."

(Malo sploh-ja)

ZA DOBRO OBRAMBO PROTI PREHLADOM PIJTE MLEKO

DRINK MILK

TUKAJ je prijeten način zaščite proti prehladom. Enostavno dodajte čisto svežega mleka vsakemu dnevnemu obroku. Mleko da dvojno obrambo proti prehladom. Imu končni alkalizirani odpr in je bogat na vitaminu A. protinflakcijskem vitaminu, ki vam pomaga zadržati odpr proti dihalnim neredom. Vitamin A je mogoče nakupiti v stekleni, tako da vam bo mleko, ki ga pijete danes, pomagalo v mrzli sezoni. The Bureau of Milk, Publicity, Albany.

THE STATE OF NEW YORK

OPERA V NEW YORK HIPPODROME

New York Hippodrome Opera Company vprizurja opere skoro vsak dan v Hippodrome na 43rd St. in 6th Ave., po ljudskih cenah od 50c do \$1. Prihodnje predstave bodo: Rigoletto, 5. marca; Aida, 12. marca; Barber of Seville, 19. marca.

Naša zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Uprava.

JAZ GREM NA
OBISK V
JUGOSLAVIJO

JAZ TUDE POJDIVA SKUPAJ S
CUNARD WHITE STAR LINE,
MOJO PRIJUBLJENO LINIJO

NA VSAK NAČIN
ODPUTUJTE S
QUEEN MARY

z najnovejšim ekspresnim parnikom na svetu, ki obenem z drugimi slavimi Cunard White Star parniki
BERENGARIA AQUITANIA BRITANNIC GEORGIC
vzdržuje redno tedensko službo preko Atlantika.

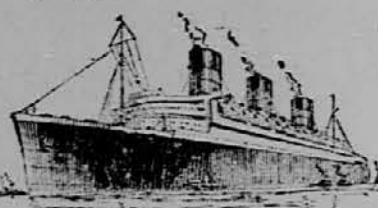
VELIKONOČNI IZLET
AQUITANIA ... 26. MARCA QUEEN MARY ... 6. APRILA

POSEBEN IZLET ZA EVHARISTIČNI KONGRES na
Queen Mary 11. maja

V spremstvu izvežbanega spremljevalca.

Za informacije vprašajte vašega lokalnega agenta ali pa —

CUNARD WHITE STAR
25 Broadway New York

Iz slovenskih naselbin

SLOVENSKI DIJAK NA POTOVANJU

Rudy Potočnik ml., dijak na michiganski univerzi Ann Arbor, je v družbi treh dijakov, vsak druge narodnosti, odpotoval v Kanado, odkoder pojdje četverica s skoro zastojno vožnjo (na parniku bodo nekaj delali) čez morje v Anglijo. Na Angleškem si nabavijo kolesa in bodo potovali še dalje po Evropi. Morda obiščejo tudi Jugoslavijo. Vsi štirje dijaki so rojeni v Ameriki.

POBRAVEK

Iz Amherstide, W. Va., poročajo: — Poročano je bilo, da je Peter Kopitar z možem napadel Filipa Uroševića. To ni resnica. Filip Urošević (Ross) je iz zasede ustrelil Petra Kopitarja, ko je ta šel na delo v rudnik ob 6. zjutraj. In Urošević (Ross) ni pravoslavni Hrvat, pač pa Srb, doma iz vasi Sušeni, Srbija.

ROJAK ZMEZNIL V MONTANI

Dne 13. februarja je v Anaconda, Mont., zmrznil Anton Fon, rojen v Ternovem pri Tolmini na Primorskem. Star je bil 64 let. Zmrznil je na delu v kamnolomu. Bil je menda utrujen in se vsedel na voziček na osamljenem prostoru

in tam je hitro zaspal. Ko so ga našli, je bil že mrtev in trl. V Ameriko je prišel leta 1906.

IZ DEŽELE MORMONOV

Precej časa je že poteklo, kar sem se zadnjič oglašila v prijubljenem listu Glas Naroda. Sedaj mi je pa ravno naročnina potekla in vam pošiljam \$6,00. Tako sem zopet brez skrbi eno leto. Obenem bom pa se malo popisala kako živostarino v tej naši prijazni mormonski deželi.

Najprej moram malo opisati našo naselbino Bingham, Utah, ker je vredna, da se jo opiše, če za drugo ne, pa vsaj zaradi tega, ker je bogata na bakru.

Pred par meseci je se prav dobro izgedalo, kar se tiče dela. Utah Copper Co. je obratovala noč in dan in parne lopate so bile jako zaposlene. Sedaj pa bolj slabo kaže. Odslovili so precej delavcev, in kar jih še dela, so jim plače prikrasili. Tako je tudi po drugih rudnikih. Eden je sreča našel, pa zastoni. Tolažijo jih, da na spendel bo boljše, kar taj Bog.

Zimo smo imeli mlo, snega prav malo. Mormoni so jako tarnali, kaj bo, ko ne bo vode. Njim tako ni nikdar prav.

Tudi žalostno novice imam sporočiti. Kruta smrt je steg-

nila svojo koščeno roko in ugrabila je dobro katoliško ženo Terezijo Petek, rojeno Zeman. Umrla je po enomesečni bolezni (na obistih) na svojem domu v Salt Lake City, Utah. Pogreb se je vršil po katoliških obredih iz hiše žalosti 5. februarja pod vodstvom našega slovenskega pogrebniika J. Stampfela. Vsa čast mu, ker je vse tako lepo uredil. Pokopana je na Murray pokopališču. Zapušča tukaj žalostnega soproga in tri hčere, eno pa v stari domovini. Vse štiri so iz prvega zakona. Doma je bila iz Stične na Dolenjskem. Počivaj v miru, draga rojakinja. Naj ti bo lahka tuja gruda. Ohranjen naj ti bo lep spomin. Prizadetim izrekan naše iskreno sožalje.

Prav lepe pozdrave vsem zavodnim rojakom širom Amerike in v stari domovini, posebno pa našim Dobropolčanom.

Jeranie Kašček.

ČIKASKE NOVICE

Pred nekaj dnevi je umrla Ana Rovtar v hiralnici v Oak Forestu. Stara je bila 80 let in zapušča sina. Slovenska cerkev sv. Štefana je bila okradena te dni, a ne za veliko.

NOV GROB NA PACIFIKU

V Los Angeles, Cal., je 14. februarja podlegel raku Louis Ereck, star 59 let in rojen v Raki pri Krškem na Dolenjskem. Zapušča ženo, dva sina, dve hčeri in brata, v stari domovini pa brata in tri sestre. Pokopan je bil civilno ob velikem številu prijateljev in o-stalih članov, ki so mu izkazali zadnjo čast.

NAZNANILU

Rojakom po Pennsylvaniji (posebno v Alleghany, Cambria in Somerset okraju) na znanjamo, da jih bo obisk naš novi potovalni zastopnik

FRANK AHLEN

Rojake prosimo, naj mu poskušajo ustreči pri nabiranju naročnin.

Uprava Glas Naroda.

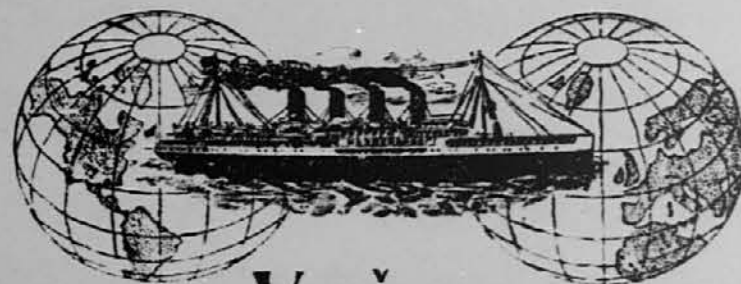
EDINA SLOVENSKA POGREBNICA V NEW YORKU IN OKOLICI PETER JAREMA MME. JULIJA JAREMA (za moške) (za ženske)

Pogreb \$110. in VEČ

Predno greste kam drugam, pa če je se tako daleč, pridite, ali pa telefonirajte nam za posvetilo.

Jamčimo, da boste z našo postrežbo popolnoma zadovoljni.
129 E. 7th ST., med 1. Ave in Ave A; 707 PROSPECT AVE., vogal 135 St.
NEW YORK Tel.: ORchard 4-2368 B R O N X Tel.: MEtrose 5-6577

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vred naše dolgotrajne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje, udobno in hitro. Zato se za-uzno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potni liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljam Vam, da boste purni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Sovjetski znanstveniki E. Krinkel, Ivan Papanin, E. Fedorov in P. Širov, ki so osem mesecev preživeli na ledeni plošči in jih je slednjič rešil ruski ledolomec.